

RESSÓ

DE CAMPOS

REVISTA MENSUAL

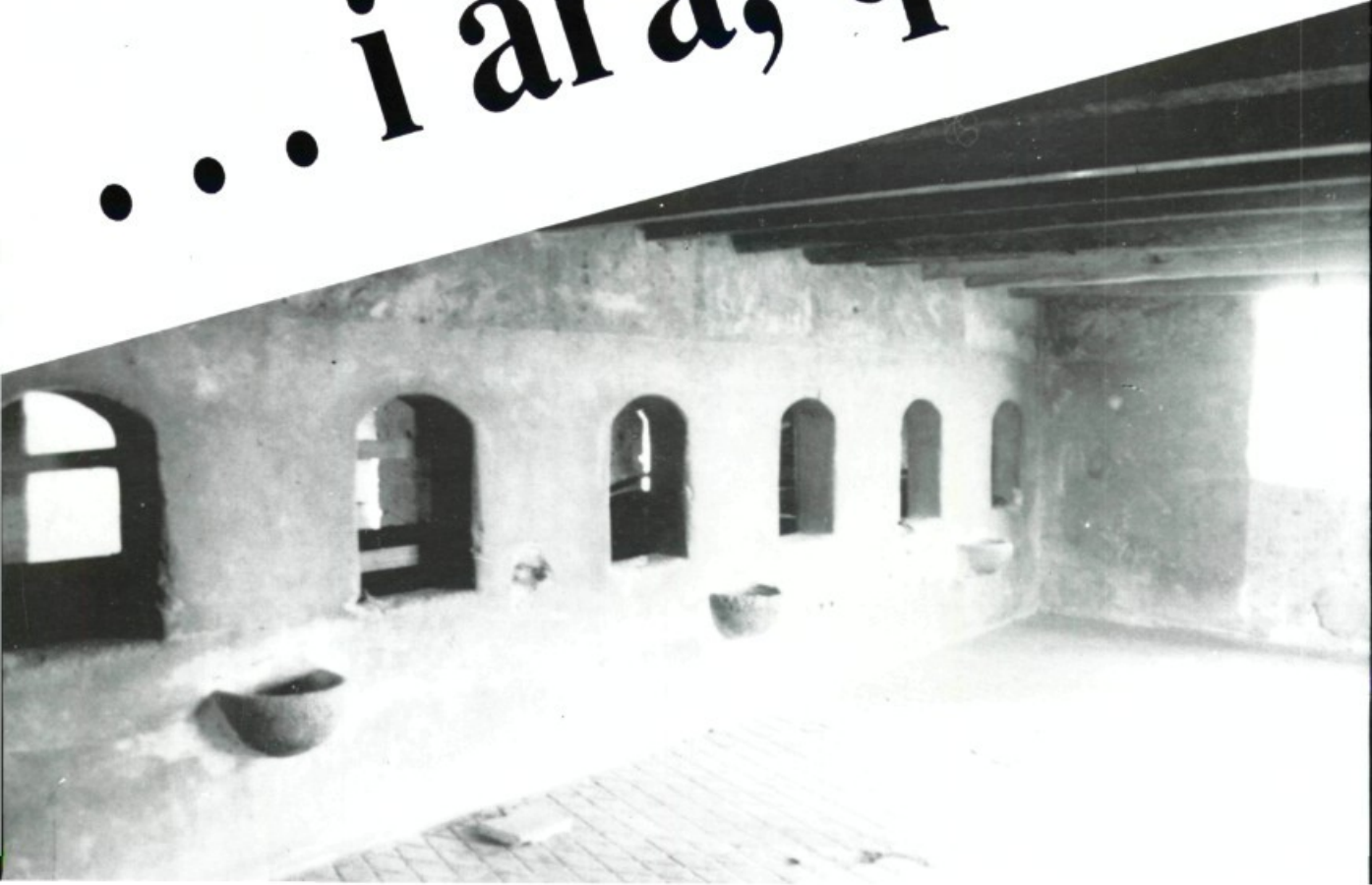

Any 4, Núm. 35 • Desembre 91 • 225 Ptes. (I.V.A. Inclòs)

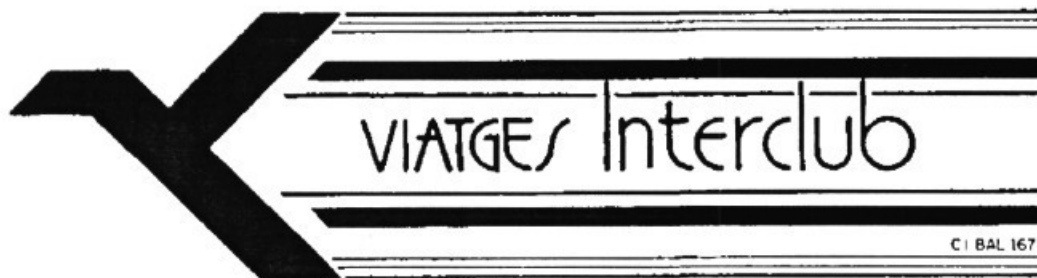
40 Pàgines

... i ara, què?

BONES FESTES I UN MILLOR 1992

TOT EN VIATGES

OFERTES CAP D'ANY:

ROMA (6 dies)	55.800 Ptes.
BENELUX / ALEMANYA (7 dies)	89.900 Ptes.
L'ALSÀCIA / SELVA NEGRA i PARÍS.	86.900 Ptes.

I INFINITAT DE DESTINS

VOS DESITJAM MOLTS D'ANYS I FELIÇ VIATGE

Carrer Major, 28 • Tels. 58.24.00 • 58.21.13 • 58.29.74 • Fax: (971) 58.21.13 • 07200 FELANITX
 Carrer Plaça, 24 • Telèfon 65.28.28 • FAX. 65.26.69 • 07630 CAMPOS

CURSOS PLEGABLES D'INFORMÀTICA

Perquè els cursos es pleguen segons les teves necessitats?

- Perquè tú tries l'HORARI (des de les 16 h.)
- Perquè tú selecciones el NIVELL D'ESTUDI
- Perquè tú decideixes la DURADA
- Perquè tú fixes el PREU (des de 10.000 Ptes.)

Com són els cursos CAE?

- **INDIVIDUALITAT**
 - Tú aprens en el teu propi ritme, sense dependre de la marxa d'altres alumnes
 - Un ordinador per tu tot sol des del primer dia
- **PRÀCTIC**
 - Amb preguntes i exercicis en totes les lliçons.
 - Amb texts al final de cada tema.
- Tots els cursos inclouen pràctiques amb aplicacions informàtiques reals.
- **EXPERIÈNCIA:** Més de 100.000 persones a tota Espanya han seguit aquests cursos.

Per a més informació, no dubtis amb contactar amb nosaltres:

Carrer Camí de Mar, 33 • Tel. 65.20.25
 07630 CAMPOS • Mallorca (Balears)

RESSÒ

Revista mensual
ANY 4
Desembre 1991

Edita: Obra Cultural Balear de Campos
Informació i Correspondència:
Apartat de Correus Núm. 40 - CAMPOS
Coordinador: Joan Adrover i Mascaró
Coordinador Fotografia: Fotos Vidal
Coordinadora Publicitat: Maria Bauzá

COL·LABORADORS:

Miquel Adrover i Monserrat
Miquel Adrover i Mascaró
Xesc Adrover
Toni Amengual
Margalida Ballester
Sebastià Covas
Damià Huguet
Joan Juan Pons
Clementina Kokkelink
Josep Lladó
Jaume Lladó
Gori Mas
Magdalena Mas
Joan Monserrat
Miquel Monserrat
Pere Ollers
Antònia Serra
Antònia Sitjar
Damià Andreu Verger
Núria Vives
Sebastià Moranta
Magdalena Juan
Guillem Mas i Forteza
Apol·lònia Vanrell
Maria Barón
Monserrat Alcaraz
Arnau Perelló
Francesc Miró
Josep Antoni Sala
Margalida Martorell
Francesc Blasco
Margalida Oliver
Pere Adrover
Esteve Tomàs
Francesc Mas
Guillem Mas i Ferrari
Damià Prohens
Miquel Bordoy
Bàrbara Monserrat
Francesca Ballester
Francesca Mas
Guillem Ginard

PORTADA:

FOTO VIDAL

Subscripció: 2.200 Ptes. anuals
Preu d'aquest exemplar:
225 Ptes. I.V.A. (Inclòs)

Dipòsit legal: PM.951-1988

Maquetatge i Impressió:

ADROVER - CAMPOS
Tel. 65.02.02

UN POBLE I UNA CRISI

ot i saber que correm el risc de fer el cuc de l'orella malalt a més d'un dels nostres lectors, l'equip de RESSÒ es sent obligat a tornar repicar en aquest editorial damunt el mateix clau de sempre: la crisi econòmica a Campos.

Qui digui que hi ha unanimitat de criteri a l'hora de valorar o qualificar aquests difícils anys que atravessem no l'encerta. Podem sentir les veus pessimistes del «tot està perdut». També els qui diuen «per arreglar-se això primer s'ha d'esfondrar del tot». Fins i tot, i en aquesta ocasió des de les més altes esferes de la nostra Conselleria d'Agricultura un dels més importants càrrecs va gosar afirmar «l'agricultura? nosaltres no la matam, la deixam que es mori». Almenys aquest va dir la veritat. . . I també n'hi ha que, concixent l'origen real de la crisi, són optimistes i creuen en un immediat millor futur per a Campos i Mallorca en general.

Com així aquests plantejaments tan contradictoris? Creim que la causa és simple: **analitzar o no analitzar els orígens reals dels problemes que patim.** En una altra secció de RESSÒ trobareu uns comentaris molt clarificadors sobre el que ens està succeïnt i per això ningú pot excusar-se dient que no sap o no entèn què passa.

Voldríem que aquest fos el darrer any de queixes, crítiques, maldecaps, patiments, injustícies i malpapers. A partir del gener necessitam aire renovat, amb molta més concentració d'oxigen i molta fe en un futur millor. Però això no ens vendrà de l'aire del cel i, sobretot, si no aprenem de fer les coses amb un nou estil. Parlar del negatiu passat només tindrà sentit si és per tal de no tornar travallar en les mateixes pedres. I qui no tengui les mans netes o la consciència tranquil·la tanmateix un dia o l'altre serà destapat.

I per començar amb bon peu, deixem aclarit quatre punts bàsics dels fets que hem viscut aquest darrers mesos.

1) La visita d'en Cañellas i en Morey, acompanyats en primer pla pel nostre Batle passarà a l'història com un exemple magistral de com NO hem de fer les coses en aquest futur que desitjam. Massa demagògia, massa jugar amb els doblers que són de tots els mallorquins, massa cortines de fum. **El deute dels pagesos l'hem pagat de les nostres butxaques els contribuents.**

2) Si hem arribat a aquests nivells d'esfondrament econòmic, hem d'assenyalar com uns dels primers responsables aquelles tres persones que vengueren dia 19 de novembre.

3) Les actuacions del Govern, de la Conselleria i de l'Ajuntament segueixen tan inoperants i sense planificació com sempre.

4) Només ens queda la INICIATIVA POPULAR com a darrer remei per a la malaltia col·lectiva.

I com que necessitam ser concisos i pràctics, des d'aquestes pàgines llençam la nostra iniciativa: és urgent la creació d'un CONSELL SOCIOECONÒMIC de Campos obert a qualsevol entitat, grup polític, persona, etc. i amb la tasca primordial de preparar unes jornades d'estudi i d'anàlisi dels orígens del nostre esfondrament i amb la mirada dirigida a planificar un futur ric, socialment i econòmic, per a Campos.

Si per part del nostre Ajuntament no es pren ràpidament la decisió d'encetar aquest camí tindrè la demostració definitiva de que aquest Consistori no sap ocupar el lloc que li correspon.

Que l'any 1992 sigui l'any del redreçament del tot el nostre poble.
I per molts d'anys!

Lletres a la tieta

Campos, desembre 1991.

Benvolguda tieta; un altre cop ens acostam a Nadal, i com sempre per aquestes dates, tenim el cor un poc més entndrit, és un poc allò de ser més receptius, de pensar solidàriament i deixar un tant de banda l'egocentrisme que, potser, és massa present la resta de l'any. Pens en aquelles pel·lícules que any rera any ens repeteixen, i que segurament ens tornaran a repetir. En elles, al costat de gent que tot just pot respirar, n'hi ha que s'ho fan d'allò més. Uns fan vega de sortir al carrer i d'altres farien qualsevol cosa per trobar una porxada que els protegís, al manco per un dia, i els permetés no haver de romandre al carrer. És l'enfrontament de l'abundància amb la poquetat. Sempre acaben bé i els que les miren acaben amb els ulls un poc humits i el canyó més sec; però tammateix és cine i només ho fan veure. En realitat no és així, i no ho és perquè la majoria de les vegades el final no és tan feliç.

Els problemes dels altres ens afecten més en la ficció i en la llunyania que no en la realitat i en l'àmbit més immediat, i difícilment se'ns encongéix la gola per algun dels nostres veïns més pròxims.

Pot semblar que us vulgui fer llàstima, i no és aquesta la meua intenció; tampoc no vull dramatitzar la situació, prou dramàtica i llastimosa és per ella mateixa per encara afegir-hi. El que vull és, senzillament, fer Nadal, i així com d'altres el comencen preparant betlems i endiumenjant arbres, jo l'he volgut començar descarregant-me del pesar que em pot sobrevenir per raons de consciència.

Una vegada comprovat que no som insensible i que més o manco tenc assumida la situació, puc començar a gaudir-la, és a dir, a malgastiar tot quan pugui i un poc més. Si qualche dia veig la mar bruta ja feré el cap viu. Tammateix si jo me n'afluix d'una barra de torró o d'un parell de copes de cava, no arreglaré el món ni les desgràcies de cap família, i si fes seure un pobre a la meua taula (com diuen), d'altres em podrien fer seure a mi a la seva.

Res tieta, com que per la vila no en tenim d'això i tot va bé, no hi vull pensar pus, el dia que per la Sala llevin es protocol per posar a assumptes socials la cosa començarà a ser sospitosa i preocupant, mentres sia a l'enrevés és bon senyal i no cal passar pena.

Els pagesos tampoc ja no en passen de pena. Fa un parell de setmanes hi va haver un «cónclave» i tot va quedar arreglat (i ben arreglat: fumata blanca). Del passat ja no en parlarem mai més, si de cas parlarem del futur. De quin futur? —em podreu demanar—: del nostre tieta! del nostre!

Llocs per parlar del futur no en mancaran, n'hi ha dos o tres nous de trinca i altres tants a punt d'estrena. Ara ja és mal de dir d'on et surt la música; si els taverners es posen d'acord bastarà que en posin a un lloc sí i a un lloc no. El pitjor de tot és què no pots quedar bé amb tothom, si cada setmana has de fer la volta sencera pots posar que no et bastarà el jornal i perilla la figura. Els nins d'un temps volien ser bombers, perruqueres, metges, militars. . . ara volen ser Pubpers o Discjoquers, aquestes dues, i la de col.locat, semblen les professions d'aquell futur que parlàvem fa una estona.

Per la vila tot marxa bé. De moment aquella envestida rabiosa ha afluixat una mica i sembla que hi hagi un poc més de serenor, i és que el món no s'acaba en dos dies (els «orates» sí, de vegades).

Sabeu allò que diuen de «començar la casa per la teulada», idè aquí també ho han fet possible. Ara la continuació serà la façana de davant, i llavors supòs que la de darrera i llavors els jardins. Tot són maneres! i cadascú al seu redol pasta i cuina així com vol. Això de l'obra deu ser com les sumes: tant tenen així com així deçà.

Bé tieta, ja veig que heu llegit aquell cabal, i encara que m'ho recordau jo ho tenia ben present que no fa massa la repartiren de casa en casa i de manera gratuïta. De llavors ençà han acursat el format, i alguna cosa més que s'ha acursada. M'ha recordat l'etiqueta d'una casa discogràfica d'un temps. Ara ja es fan quinielles per endevinar si al proper número sortirà el «Carasol» o el «Prietaslasfilas» (hi ha d'haver de tot).

Allà on no hi ha de tot és al carrer de la Síquia; només hi ha aigua, però a voler. Altre temps, no fa massa, n'hi havia quan feia una bona brusca. Ara basta que caiguin dues gotes (o tres) i tot d'una queda embassat. Qui no ho cregui pot passar a veure-ho, també ho pot demanar a en Pau Llorer, per el carrer davant ca seva, s'han de posar les «catiusques». Potser li canviïn el nom al carrer; si de cas se us n'ocorria algun el me podríeu fer arribar, si és cosa de brou molt millor.

Ja ho veis Tieta, com cada vegada i sense saber com, el paper s'ha anat esgotant i només em queda acomiadar-me i desitjar-vos que passeu unes bones festes.

Pensau un poc en mi, he fet més bondat que mai.

A reveure i bon any.

UEN QUE . . . DIUEN QUE . . . DIUEN QUE . . . DIUE

— A Campos, el PSOE comença a mostrar el llautó.

— Vius i uncles...

— Dia 28 és la festa dels sants Innocents, i a qualcú li poden fer una mala passada.

— Per l'institut de Felanitx hi ha molt de rebumbori.

— El director està en contra de la normalització lingüística.

— Encara fa les classes en «la lengua del imperio».

— Va expulsar dos professors del consell escolar amb uns arguments molt poc clars.

— Del Ministeri d'Educació i Ciència de Madrid l'han obligat a readmetre'l's.

— El cap d'estudis i la vice-secretària van dimitir «per no estar d'acord amb la línia seguida per la direcció»

— També va dimitir una membre del consell escolar.

— Al Maig hi haurà eleccions per nomenar nou director.

— Dia 29 tothom haurà rescabalat, perquè la ingenuïtat encara predomina als raconets de La Sala.

— Val més ésser pecador que terrorista.

— A la torre del molí Blanc de la carretera de Porreres li han donat una bona encimentada.

— Camí de Ciutat Vell: ATENCION. ZONA DEPORTIVA. PRECAUCION NIÑOS. (L'Ajuntament opta per la normalització lingüística).

— Els Quatre Cantons: SE PROHIBE TIRAR BASURA. (L'Ajuntament opta per la normalització lingüística).

— Ara li diran Sa Revistona.

— La torrada que va organitzar l'Obra Cultural Balear a la plaça de Ca'n Pere Ignaci va ésser un èxit. Sobre tot de balladors i balladores.

— Vi de franc. I els dolços foren exquisits.

— I saps que hi van de ben mudats quan ve En Cañellas...!

— Les baves aviat faran una altra torrentada.

— Els Bancs i Caixes aviat podran viure dels interessos que els haurà de pagar l'Ajuntament.

— Al cap hi trobarem les voltes.

— I qualche clot més gros que una gravera.

— Però hauran quedat bé amb

els que convenia.

— El dia de Nadal no cau en diumenge.

— Qui és més golós, el que bufa o el que se crema?

— Al Campos de futbol li van malament les coses perquè el camp és una bassa.

— I això que aplanar-lo va costar un ronyó i mig.

— Aviat tornarem parlar de cultura.

— I de pomes, maduixes, estufats i mal planter.

— A qualche regidor li estiraran les orelles si no és més discret.

— Qui té puces que es grati. Idò!

— La gent xerra. Que xerrin...!

— Un camp de golf consumeix més aigua en un dia que cinc horts grans a ple rendiment.

— Hi ha molt d'«interès» pels camps de golf a Campos

— N'hi ha que voldrien lladrar i només saben bramar i fer l'ase.

— Enguany, en lloc de torró, menjarem formatge tendre, llet formatjada i brossat.

— Han dit que havien sentit dir que sabien de bona tinta que enguany els tres Reis Màgics d'Orient havien d'èsser els tres caps de llista dels diferents grups polítics de l'Ajuntament. Qui seran els patges? I els cavalls, qui seran?

— Si mai feis un fogueró i no voleu fer es pardal mirau l'organització del de l'Obra Cultural

— Quan va venir el

/ President i va dir: «jo som aquí», es va demanar molta gent: «I què deu saber què és / munyir?»

— GESA ha firmat un conveni secret amb l'Ajuntament, pel qual aquest es compromet a gastar molta de corret. Si no ho creis, feis una volta per devers Sa Ràpita i mirau quantes de faroles hi ha enceses i fins a quina hora del dia.

— Al poble, tot s'ha de dir, tampoc estam per llumenària. Entre els fanals de les places noves (aviat no hi haurà carrers d'aquesta marxa) i els nous pubs, hi ha claror més que suficient per entendre que s'hagin de menester 7 milions de pessetes pel presu-

post de reparacions de vehicles municipals (DE DOS MESOS)

— El director general, amb tanta crisi per resoldre com te, ja xerra com a embullat, i per dir aigua diu 0-1-2. A partir d'ara, i donades les bones relacions que hi ha, parlarà amb l'oposició a través del «teléfono rojo».

— En Cañellas es compromet a pagar els deutes de Blahi i AGama, però el seu conseller no pot assegurar si la central de Campos seguirà produint lleteta. La convertiran en un pub, local de «Nuevas Keneraciones», bingo, centre e Protecció Civil o camp de Golf?.

— Els nacionalistes han presentat un recurs contra la compra, per part de la Sala, d'un dipòsit de la urbanització de Sa Vinyola. Aquesta urbanització encara no ha estat recepcionada per l'Ajuntament, però quan ho sigui els promotors han d'entregar tota la infraestructura a mans municipals. Deuen voler comprar el que de totes maneres serà seu. Vaja quin negoci, no vos fiquen dins Agama!

— Hi ha rumors que asseguren que un membre del'executiva del PP local ha dimitit perquè li volien fer firmar una carta que no acabava de dir tota la veritat. Deuen tenir els conservadors un Vidal Salvà infiltrat entre les seves files?. Hauran de posar «un correveidile» en marxa.

— El decret del batle oferint ajudes de tipus social als pagesos no deia res de nou. Tothom que es troba en dificultats econòmiques te dret a rebre assistència dels serveis socials. En Roig degué voler compensar l'originalitat del ban anti-droga, on manifestava ésser «el depositari de la llibertat col·lectiva dels campaners?».

— Podria actuar l'any qui ve amb en Raphel Pherrer, aquell que va cobrar més de 100.000 pessetes per contar-nos als campaners com és el nostre poble.

— És absolutament fals que a en Miquel Segura l'hagin d'anomenar cap de premsa del nostre Ajuntament. Ja té prou feines amb la seva tasca de «redactabandos».

— «El sheriff Ripoll, el más rápido al sur de Llubí», això diu la cançó d'Ossifar. I el nostre «sheriff Coloma» què, no compta

per res?. Tranquil, Pere, tranquil, que segur que tu, si volies, també sabries fer places per més de deu milions de pessetes.

— Aquests de «l'Opus Cultural Balear» es volen menjar el poble. Que si setmana de cuina mallorquina, que si foguerons, i de què anau?. La coca per qui la s'ha guanyada amb la suor de la seva closca.

— El camp de golf de Son Baco torna a ésser notícia, però la qüestió és a veure meam quin dels dos dels camps de golf projectats es quedarà amb les aigües brutes de la vila.

— No quadren els números de l'anterior Consistori, i això que en Juan José fa números i números. Setze milions pel sou de dos mesos del personal contractat són molts de duros, hala meam!

— Els «municipals» controlen a tope el consum de drogues als pubs de la vila. Haurem de pagar a l'alfals, ara que va «barato»

— Perilla la construcció del pavelló cobert, ja que sembla que Madrid ha retallat el pressupost. Convé que l'Ajuntament no badi i pressioni allà on faci falta.

— Santanyí ja té a punt el solar per fer-hi l'institut. Alerta amb en Cosmet que la sap més llarga que segons qui!

— Si no teniu feina, vius i orelles dretes!. Feis la bona a qui trobeu més convenient, perquè ja han anunciat que l'Ajuntament «fitxarà» 20 empleats més.

— A veure si ara «m' enxufaran» el padrí, que va perdre «s'empleo» quan varen treure els rojos.

— El Batle, dia 19 de Novembre, va anar tot el dia cou cou i només li permeteren obrir la boca per explicar quantes cadires hi havia al Teatre Municipal.

— En Torrer i en Molina també anaven cou cou de l'anterior. Fan punts. D'aquí 4 anys o Batles o Directors Generals d'Interior.

— Campos. Undissabte matí. Accident de trànsit. Cap dels nostres policies locals sap com fer un atestat. Telefonades al Jutjat de Manacor perquè els resolguin la papereta. . .

VOS RECOMANAM

— Ara que començarem un any nou, penjar a la paret un calendari normalit-zat, en la nostra llengua: Gener. Febrer. Març... Dilluns. Dimarts. Dimecres. . . — No arrabassar cappi jove, alzina o sivina, per a fer el trull nadalenc d'aquestes festes. Es tuden.

— Anar a matines a l'església de la vila i procurar arribar d'hora per escoltar el cant de la sibil·la.

— Comprar torró fluix de Ca'n Gelabert de Porreres, i torró fort de Ca'n Delante d'Inca. Són boníssims.

— Regalar un llibre a un amic, i també a una amiga. Quedareu bé.

— O el darrer compact-disc dels «Dire Strite».

— Enyorar Marilyn Mornnnnroe, ara que fa trenta anys de la seva mort.

— Enyorar James Dean revisionant el film de Nicholas Ray «Rebelde sin causa».

— Tenir un DUREX per a quan convengui; a la butxaca o al comodí.

— Fer una visita a casa dels parents més grans. I menjar coca bamba, i beure un glopet de mistela amb ells tot desitjant-vos mútuament unes bones festes.

— Riure d'hora, i fer mamballetes quan convé.

— Anar a la Plaça Major de la vila a participar en el sarau de les dotze campanades que anuncien l'arribada de l'any nou.

— No tirar botelles buides de xampany damunt el trespòl, ni a les parets.

— Donar la mà als amics, i fer una besada a les amigues.

— Fer-vos la idea que l'any 1992, segons com es miri, serà l'hòstia o una collonada. Les Olimpíades de Barcelona no són el mateix que l'EXPO de Sevilla; ni l'embalum que organitzen a Madrid per no

quedar a darrera; però com que tenen bo...

— Tenir esment a les activitats de l'Obra Cultural Balear de Campos. Com més va més n'organitzen.

— Comprar una papereta de la Rifa de la panera que s'ha fet per a sufragar les despeses del monument a sor Maria Rafela.

— Guanyar la Grossa de la loteria de Nadal, o la de Cap d'any.

— Conformar-vos amb el reintegrament del que vareu pagar per una papereta.

— No esser pessimistes. I confiar en l'altre sorteig.

— Fer una suma en pesetes del que es gasta —o tuda— l'Ajuntament enviant regals per Nadal a les persones de la seva confiança.

— No agafar un mal-decap pensant que a La Sala encara fan parts i quarts. I que no tothom rep el mateix trac-

tament.

— Pensar que, tammateix, són quatre dies, i que la comandera esquença.

— Anar alerta que no vos pegui un caramel al cap el dia que arribin els Reis Màgics a Plaça.

— Les ressonàncies que fan els ressonadors que no ressonen.

— Tenir esment a l'estudi que hem fet sobre el C.C.C. i que ben aviat publicarem.

— Donar el MOLTS D'ANYS ben cordialment, mantenint l'amistat, conversant amb els amics i les amigues per a un futur millor. Esborrar els rancors i mantenir-se fidels. Que millori allò que ens convé perquè la vila nostra d'una vegada assanti, sense resignacions. I que sia per molts anys. MOLTS D'ANYS i una abraçada.

SYP

**SERVEI I PREU
SUPERMERCATS**

**GRAN ASSORTIMENT
EN LES NOSTRES SECCIONS DE:
Carnisseria • Xarcuteria
Fruita • Peix congelat**

**Carrer Nunyo Sanç, s/n. • Tel. 65.06.83
07630 CAMPOS**

**Taller Mecànic
CA N'ARNAU**

Carrer Provença, 36
Tel. 65.10.63
07630 CAMPOS

**BUGADERIA
TINTORERIA**

SA BUGADERIA

Carrer Nou, 73 • 07630 CAMPOS • Tel. 65.25.27

Revista RESSÒ:

Em present a vosaltres com a campaner i com a lector de la vostra revista. M'agrada llegir, especialment informació de caire local. Tenc que dir, sense cap mena de desconsideració, que em sent més identificat amb **Sa Revista**. Crec que practica una política més objectiva que la vostra.

Escriu aquest article per contestar-ne un, publicat al número 33 de Ressò i firmat amb el seudònim de «OH! NOFRE VAXIQUEI». Pareix habitual a aquesta revista que segons quins articles vagin firmats per pseudònims. Personalment no estic empagat de pensar el que pens i no tenc la necessitat d'amagarme davall un ridícul pseudònim.

Com deis els mallorquins: «tiren el mac i amaguen el braç».

Aquell article és un altre de la sèrie persecutòria que apareix a aquesta revista en contra del P.P. (tant a les persones que l'integren com a l'entitat en general). Menos mal que tenen el seny de no contestar i no entrar en el vostre joc.

Per lo que el conec, són persones responsables, feines i amb experiència i es mereixen tota la meua confiança, desde les Noves Generacions fins a l'actual Batle, que per cert, ho està fent bastant bé. És un grup consistent i madur a diferència d'aquets joves del P.S.M. que només saben -com diu l'article en qüestió- fer potadetes o

converses de cafè sobre ideals utòpics i irrealitzables com autodeterminació o independència.

Som del P.P. per convicció política, i no perquè em col·loquin, ni per xulejar, ni trepitjar, ni menysprear, ni anar a dinar a càrrec de l'Ajuntament... sinó perquè és l'opció més sensata. Tampoc vull cap enxufe, ni fer política perquè dóna, ni vull seure a la bancalada de l'Església ni cap altre tonteria que descriu aquest individu. Només vull viure tranquil, sense discriminacions de cap tipus, integrar-me definitivament a Mallorca i a Campos sense armar lío dia si i l'altre també.

Agrairia també a aquesta gent que fa bandera de la crítica

destructiva, deixàs fer feina perquè ara el Partit Popular té, democràticament, la confiança de la majoria de campaners.

Per acabar dir que per ventura aquesta carta no sortirà a la llum pública, ja que **Ressò** sol publicar només articles «de la seva gent». Si per sort es publicàs, vos don les gràcies per avançat i perdonau les faltes d'ortografia ja que el mallorquí no és la meua llengua d'ús habitual.

J. M. Jiménez
Simpatitzant del P.P.

Nota de la redacció:

L'autor d'aquesta carta ha insistit que es publiqui tal qual, sense corregir-hi cap falta.

El desastre dels «Sotracs» de les rondes.

Sr. Director de Ressò: li agrairia que publicàs la següent carta.

Ja n'hi ha hagut més d'un que quasi ha botit de la bicicleta o del motoret per mor dels «sotracs» que el nostre Magnífic Ajuntament ha col·locat a les rondes.

Per si això fos poc,

molts de cotxes es tiren a l'esquerra per evitar-los, cosa que qualque dia produirà un accident, si ja no n'ha provocat algun —esperem que no— quan aquestes retxes surtin a llum.

I finalment com afegitò a aquest caramull de desastres, tenim els embussos que

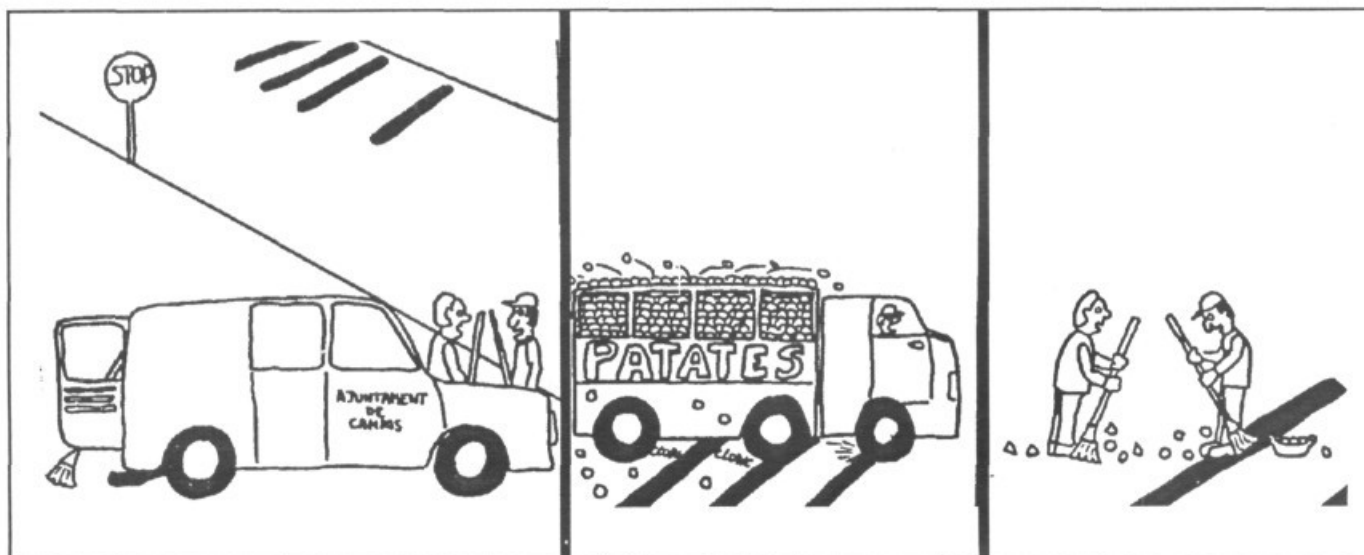
es produeixen dins el poble, especialment al carrer de Plaça i al de Santanyí, ja que la majoria de conductors de camions i autocars que abans voltaven per les rondes ara

travessen el poble per evitar els «sotracs». Sí, senyors, un complet desastre, això dels «sotracs».

Un que va en bicicleta.

NOTA DE REDACCIÓ:

El nostre dibuixant ha vist així el problema dels «SOTRACS».

Sr. Director de Ressò:

Em feria molt content si vostè i el seu consell de redacció fossin tan amables de publicar aquesta carta a la seva reivindicativa revista RESSÒ de Campos.

Esperant que així sia, l'encoratjo a seguir amb la tasca de dur endavant aquesta interessant revista. Gràcies.

Campos, novembre del 1991.

No som cap expert en el tema agrari, ni molt manco expert en el tema de la crisi lletera que per dissort està afectant un important nombre de campaners, per no dir a tots. Com a tal inexpert no estic en condicions d'involverar les meves profanes opinions en una polèmica seriosa, ni tampoc estic en condicions de voler donar solucions miraculoses al tema. Emperò com a campaner no puc defugir la responsabilitat de solidaritzar-me amb els

productors lleterers que veuen com s'està esbucant el seu sistema de vida.

Torn a repetir que no és ètic que vulgui opinar sobre allò del que no tenc un coneixement prou sòlid. Però no puc romandre més temps sense, diguem-li, fer els comptes a casa d'altre, quan, al mostrador d'un comerç de la vila hi he llegit un Ban de l'Ajuntament dedicat al problema lleter. En aquest Ban, l'ajuntament, fent ús del concepte de solidarització, anuncia que ha obert un compte bancari on hom pot anar-hi a dipositar la quantitat que cadascú desitgi. Tots els doblers recolectats, diu el Ban, es distribuïran a mode de subvencions entre els afectats que ho sol·licitin.

Sincerament, aquest Ban era el darrer que esperava del nostre «magnífic» Ajuntament. Mai no hauria imaginat que l'actual consistori es dedicàs a fer de recaptador

d'almoïnes pels pagesos. Aquesta actitud adoptada pel Consistori, pròpia d'institucions religioses i de sectors socialment marginats —sense voler ofendre'ls— pens, és demencial. Jo pensava que la funció de l'Ajuntament era la de cercar solucions als problemes del poble —si n'hi havia—. Ara pel que veig, em sembla que no. Veig que la tasca d'un Ajuntament és la de fer de ploràmiques davant els problemes, de fer pegats foradats per anar passant i rentant la cara als ciutadans.

No entenc la postura del nostre Ajuntament, no l'esperava mai. El campaner que produeix llet el que necessita són solucions i no almoïnes i consolacions fetes amb una bona oratòria consistorial. Per alguna cosa vàrem votar els regidors que ara formen el consistori.

Desconec el perquè d'aquesta resolució de

l'Ajuntament. Esper que no sigui per incompetència a l'hora de cercar respostes a les necessitats del poble de Campos. No ho vull ni imaginar. Ni tampoc vull imaginar el futur que espera al poble de Campos, si aquesta incompetència arrela en els mètodes de treball del nostre Ajuntament.

Torn a dir que no som expert en aquest greu problema, però no puc més d'indignació quan veig quina casta de feina es fa per l'Ajuntament quan hi ha coses serioses per resoldre. Vergonya em feria voler ser regidor d'un Ajuntament i llavors ser tan inepte com per a signar un Ban com aqueix.

No us basta pujar-nos els impostos, si no que ara també ens heu de passar bacina? Menys recolectes i més seriositat!

Un campaner.

Gremi Boneters, s/n. - Tel. 75.01.00
POLÍGON LA VICTÒRIA
07009 PALMA DE MALLORCA

**TRANSPORTS
MESQUIDA**

RONDA CATALUNYA, 9 - Tel. 65.01.47
07630 CAMPOS

BODEGA VIDAL
Especialitat en vins de reserva

Carrer Creu, 28 • CAMPOS

PERFUMERIA VIDAL

Perfums i Cosmètica

Carrer Creu, 28 • CAMPOS

**GANIVETERIA, TALLER D'ESMOLAT
EDOQUIO PÉREZ**
GANIVETS - ESTISORES

Articles de:
Perruqueria • Cuina
Manicura • Pesca

Mestre Gomila, 19 • Tel. 65.11.42 • CAMPOS

Clínica Veterinària

C/. Nicolau Oliver Fullana, 1 - Tel. 65.07.31 - CAMPOS

*VACUNES

*RAIGS X

*CIRUGIA

HORARI: Dilluns a Divendres, de 16'30 a 20 h.
Dissabtes, de 10'30 a 12'30 h.

EL GOVERN COMPRA ALS RAMADERS LES SEVES ACCIONS D'AGAMA I SEGUEIX PEDAÇANT EL SECTOR.

Miquel Adrover i Monserrat.

Dia 19 de novembre el President del Govern Balear, Gabriel Cañellas, es va reunir a Campos amb els ramaders de les centrals lletteres AGAMA i BLAHI. A porta tancada els va explicar les noves perspectives del sector lleter relacionades amb la venda de les accions per part dels productors i d'aquesta manera poder vendre la central AGAMA a qualque iniciativa privada. Durant la mateixa reunió es va fer pública la liquidació d'una gran part del deute de les centrals amb els pagesos.

Després de la reunió al Teatre Municipal el President va donar una roda de premsa.

Segons en Cañellas la venda de la totalitat de les accions dels ramaders era imprescindible si es volia vendre a una empresa privada. Comentà també que les empreses interessades en l'operació volen adquirir el màxim nombre d'accions per tal de tenir la majoria absoluta al Consell d'Administració. Sempre segons el President el procés que hem de seguir passa per posar AGAMA fora de perill amb la intervenció de l'empresa pública SEMILLA S.A. Després d'això el Govern posarà en venda AGAMA i s'espera que alguna de les empreses interessades l'adquireixi. Així s'assegurarà la recollida i poder recuperar

els milions entregats als ramaders. Cada ramader rebrà —val més això que res— 1.750 pessetes per acció. Pel que fa als doblers que el pagès recuperarà s'han establert aquest percentatges: 90% si són acreedors de més d'un milió; 85% si s'ha de recuperar entre 1 i 3 milions i 80% els afectats amb més de 3 milions.

EN CAÑELLAS RECONeix QUE EL SALVAMENT D'AGAMA ÉS MÉS COSTÓS QUE LA CONSTRUCCIÓ D'UNA CENTRAL NOVA.

Contestant preguntes dels periodistes el President va reconèixer que construir una nova central seria més econòmic que salvar l'existent. Però va afegir —qui sap si per argumentar lo inexplicable— que els mesos que duraria la nova edificació la llet «s'hauria de tirar als torrents». El consell del President va ser: «que el pagès es dediqui a fer llet i l'industrial a elaborar-la. Però que mai intenti el productor jugar a industrial». Continuà dient que el deute d'AGAMA

s'havia incrementat molt durant el període en que s'havia intentat aquesta via, i que concretament s'havia passat d'un dèficit de 300 milions a un de 900 en només un any i mig. En canvi ara que es fan les coses d'una altra manera AGAMA ha reduït costos de producció i ha aconseguit d'aturar les grans pèrdues. Acabà recordant que el sector lleter era importantíssim per a l'economia balear.

EL GOVERN NO TÉ CAP SOLUCIÓ PER BLAHI.

El Govern Balear encara no sap quina podria ser la solució per a la central camperana. Així ho explicà el Conseller Pere J. Morey durant la roda de premsa que seguí a la reunió que va mantenir el mateix dia hora-baixa amb els afectats per la «crisi Blahi».

En Morey digué que el Govern es farà càrrec dels 59 milions que Blahi deu als pagesos, amb els mateixos percentatges que per els d'Agama. Sobre el futur d'aquesta central en Morey no

va gosar avançar cap notícia —si realment hi havia res per avançar— i va sortir del pas dient que era un tema que necessitava madurar i esperar a veure com evolucionava la suspensió de pagaments. En Morey afegí que la crisi Blahi estava relacionada amb el mal estat de la seva planta productora i que els seus clients són petits. Tot això hauria provocat un deute d'aprop de 100 milions. Qualcú li plantejà la possibilitat de convertir-la en un centre de recollida de llet. La resposta fou que aquesta possible solució no entrava dins cap pla de salvament. Curiosament això es contradí clarament amb l'aparició només una setmana més tard de la notícia de que a partir de l'1 de desembre es desviaria tota la llet de Blahi cap a Agama i que s'intentava arribar a un acord per la regulació dels llocs de feina. Com quedam? Si —segons el Conseller— no hi ha llet a Blahi i no hi ha centre de distribució, perquè fa falta una regulació de llocs de feina?.

Foto: Damià Prohens (FOTO VIDAL)

I ARA, QUÈ?

El sector lleter mallorquí ha entrat dins la recta final d'una crisi de conseqüències dramàtiques i encara imprevisibles. Dia 19 de novembre, les màximes autoritats polítiques del Govern Balear i de l'agricultura de les Illes Balears varen visitar Campos per tal de reunir-se amb els ramaders afectats per les crisis de les empreses AGAMA i BLAHI. Això és el que tothom sap. També sabem que la recuperació d'aproximadament un 85% del deute per part dels pagesos és un fet.

El que NO sabem, almenys nosaltres, és el que succeirà amb el sector lleter a partir d'ara. RESSÒ té la intenció de mantenir la línia informativa que hem mantingut amb aquest tema fins ara. Volem analitzar la situació del sector i explicar-vos amb què es trobaran els productors de llet l'u de gener del famós 1992.

Voldríem que quedàs ben clar que trobam beníssim que es pugui recuperar part del deute. Però de cap manera acceptarem demagògies, o enganys col·lectius que és el mateix, tal com ens volen entaferrar alguns dels polítics que ens governen. I per això plantejam aquesta pregunta: què passarà si altres empreses, societats anònimes en suspensió de pagaments, exigissin al nostre Govern el mateix tracte que han donat a Agama i a Blahi? Sense anar a gratar gaire tenim a la vista tres casos amb als quals es podria aplicar aquesta mateixa solució: la Conservera de Campos (INCOMA), la Cooperativa Agrícola de Sa Pobla (CAP) i, a més gran escala, l'empresa de Transports PONS.

Plantejada ja aquesta postura, passem a analitzar com queda el sector lleter a partir d'ara:

1) FUTUR DE LES CENTRALS LLETERES.-mentres qualcú no demostrï el contrari, el futur segueix es-

FOTO: FOTO VIDAL

sent tan negre com ho era el dia 19 de novembre.

Ja hem dit altres vegades que si s'haguès actuat eficaçment fa 2 o 3 anys, amb una inversió inferior als 400 milions —que és el que ara ens haurem de treure de les nostres butxaques— hauríem tengut una central lletera unificada i funcionant a tot rendiment. A qualcú s'haurien d'exigir responsabilitats penals enlloc de regalar-li manbelletes.

2) PROBLEMA DE LES QUOTES LLETERES.- Tots sabem que les vaqueries rendables (més ben dit «més poc deficitàries») produeixen 2 o 3 vegades més que la quota lletera que tenen assignada.

Amb l'aplicació estricta de les quotes, cada litre pro-

duït per damunt d'elles, haurà de pagar-lo el ramader al preu base.

Encara no sabem si es podran comprar quotes, o redistribuir-les, i en quines condicions. Una cosa sí que és certa: si s'aplica aquesta norma les vaqueries més solvents hauran de tancar, perquè amb les quotes que en teoria tenen no podrien subsistir.

3) SUBVENCIONS PER ABANDONAR LA PRODUCCIÓ LLETERA.-

Del 15 de Desembre al 15 de Gener es podrà sol·licitar la retirada del sector cobrant el ramader unes 9'5 ptes. per litre durant 7 anys. Però només es podran acollir a aquesta subvenció les vaqueries que no superin els 50.000 litres l'any, és a dir amb menys de 12-14 vaques.

Aquesta possible «solució» no serà factible pels ramaders més representatius, encara que ho pot ésser per a explotacions petites amb menys de 10 vaques, moltes de les quals ja estan abandonades.

4) RENDABILITAT DE LES NOSTRES VAQUERIES DINS EL MERCAT ÚNIC EUROPEU.-

L'any 1993 el panorama encara es complica més, doncs afegirem a tota aquesta cadena de problemes el de la rendabilitat.

Els nostres preus de producció són superiors a la mitjana europea, en canvi el preu de la llet pel consumidor europeu és igual o inferior al nostre. A més la nostra llet és de qualitat inferior. Sense anar més lluny, aquest estiu a un

dels hipermercats de Ciutat hi vàrem veure llet d'una primera marca peninsular a 49 ptes. el litre.

Això és una petita mostra del que pot succeir amb la llet europea a partir del '93.

5) ACTITUD DE LES NOSTRES INSTITUCIONS DAVANT AQUESTA CRISI.- Si soleu llegir RESSÒ ja coneixeu bé l'actuació de les nostres «autoritats» tocant aquest tema. Dins l'àmbit municipal nos'ha fet ni una passa, ni s'han co-

mençat a complir cap de les tres promeses electorals fetes a tots els campaners (consultau edicions anteriors de Ressò). A més, els deu punts del darrer Ban Municipal per «fer front» a la crisi són, o bé obvis, com posar a disposició dels ramaders els serveis socials (o no hi estan per tothom des de la seva creació!?) o bé mesures elaborades i proposades amb bastant antelació per part del grup del P.S.M.

A nivell autonòmic, l'actuació és «sobre la marxa», sense un pla concret i

valent ni una política agrària seriosa.

Des d'aquestes pàgines demanam, com ja hem fet altres vegades, un vertader intent per salvar el sector, **amb grups de treball i reunions amb totes les parts implicades** per tal d'elaborar un pla d'actuació que es dugui endavant amb decisió política i administrativa, tot lo altre són pegats i afegits que només conduiran a allargar l'agonia dels afectats.

Isi el sector tanmateix no ha de tenir remei, que ho diguin

els responsables i així cadascú sabrà com pot evitar seguir perdent doblers i patrimoni. Serà el moment en què ja no haurem de suportar pseudo-mítins amb apoteòsiques aclamacions, amb adheritaments incondicionals que no condueixen a cap lloc i no resolen res.

Creïm sincerament que el ramader en particular i el pagès en general es mereixen molt més de respecte i una major consideració.

Redacció.

SA RUA

HAMBURGUESERIA

Carrer Plaça, 17 • Tel. 65.28.32 • CAMPOS

PRODUCTES ADROVER

Carrer Menorca, s/n. • Tel. 65.00.54
07630 CAMPOS

SA CIMENTERA, S. A.

MATERIALS PER A LA CONSTRUCCIÓ

FABRICACIÓ PRÒPIA DE CIMENT NATURAL

Carrer Cimentera, 38 • Tels. 65.02.54 • 65.08.73
07630 CAMPOS (Mallorca)

ILLA MOTORS, S.L.

Tomàs Rigo Vicens
Agent Vendes

VENDA DE VEHICLES NOUS I USATS

Nuno Sanç, 26 - Tel. 65.24.22 - CAMPOS (Mallorca)

PERRUQUERIA I ESTÈTICA

Carrer Santa Bàrbara, 2 - Tel. 65.21.28
07630 CAMPOS

CRISTALLERIA PERELLÓ

Acristallaments en general

Carrer Palmer, 1 Tel. 65.00.95
07630 CAMPOS

NACIONALISTES DE MALLORCA

ALGUNES PROPOSTES

Tenim una sèrie de propostes i mocions en preparació per presentar pròximament a l'Ajuntament perquè siguin estudiades entre tots i aprovades en Ple si s'escau. De moment, però, hem presentat aquestes que explicam a continuació perquè siguin tractades a un proper Ple:

- Demanam que les Sessions Plenàries no se celebrin als matins, sinó a hores de més fàcil accés tant per als Regidors que tenim altres responsabilitats laborals, com per al públic, que té dret a presenciar aquests actes i, per part nostra, voldríem que no es limitàs i que les cadires destinades a aquest fi no estassin buides.

- Proposam que es restauri la Creu de Sant Blai, que és un element més del nostre patrimoni històric que ja fa molts de mesos que fa un mal efecte a tothom que hi passa.

- Ja que l'Ajuntament va acordar (dia 5 de setembre) donar un termini de 18 mesos per a tancar solars i construir voravies; demanam que es procedeixi a la neteja d'aquells que suposen un focus de brutícia i un perill públic.

- A una altra moció proposam que l'Ajuntament s'adhereixi a la Plataforma Cívica per l'Autogovern i que signi el manifest «Volem comandar a ca nostra», sense que això suposi cap tipus de renúncia ni de restricció al dret a l'autodeterminació que defensarem fa poc i que fou rebutjat pels altres grups municipals.

Campaners/es:

Aprofitam aquesta secció que ens ofereix aquest mitjà de comunicació per fer arribar als campaners algunes de les nostres actuacions i postures.

Volem proporcionar informació a tots els interessats sobre qualsevol tema municipal en què el nostre grup hagi intervingut i, d'altra banda, necessitam la col.laboració i el suport del màxim nombre de persones.

Seguint aquesta idea, hem obert una llista de subscripcions de col.laboradors i simpatitzants perquè s'hi pugui apuntar tothom que estigui interessat en què l'Agrupació Nacionalista de Campos vagi endavant i siguem de cada dia més molts.

Per tot això, us podeu posar en contacte amb qualsevol dels tres Regidors a través de l'Ajuntament o al nostre local del carrer Alba, 46.

RECURSOS

Dia 28 de novembre presentarem dos recursos de reposició en contra d'alguns punts acordats al Ple que consideram que s'han de tornar a revisar.

- Dia 28 d'octubre es va aprovar -amb els nostres vots en contra- la compra del depòsit regulador d'aigües de la urbanització de «El Paraíso» per 6 milions de pessetes. Pensam que és molt greu fer aquesta compra sense estar segurs de si el depòsit passarà a l'Ajuntament una vegada recepcionada aquesta urbanització, ni sense saber la seva capacitat, les seves condicions o si pot servir per a subministrat adequadament tota Sa Ràpita, etc. Per això demanam que es retregui l'expedient i que s'aportin els informes preceptius.

- També hem hagut d'utilitzar aquest sistema per a l'aprovació del nou Reglament de Policia Local, al qual presentarem unes esmenes que consideràvem importants i foren rebutjades per grup PP-UM.

ALGUNS PUNTS TRACTATS AL PLENARI

- Notificació de pressupost: Votarem en contra d'aquest punt aprovat al Ple de dia 28 d'octubre perquè trobarem molt exagerat que un Grup que formava part del Consistori que el va elaborar ara es vegi obligat a fer un canvi d'un 20% i hagi d'afegir (només per a dos mesos): 3 milions a «protocol», 16 milions i mig a «personal contractat», 7 milions a «reparació de vehicles», etc.

- Crisi agrícola: Sembla que solucions miraculoses i a llarg termini per a aquest sector no se'n troben. L'Ajuntament no podia continuar mans aplegades davant la precarietat econòmica d'una sèrie de famílies afectades per la crisi agrícola i de Blahi. Per això aprovarem per unanimitat i en Ple urgent unes propostes d'ajuda social elaborades conjuntament entre els tres Grups municipals.

Un dels punts era obrir un compte bancari (amb la màxima aportació per part de l'Ajuntament) on tothom que pogués i volgués tengués ocasió de solidaritzar-se amb els afectats. Aquest sistema no és original, ja que s'ha aplicat a molts de llocs i per diversos tipus de problemes, i podria, si ve el cas, utilitzar-se a favor d'altres sectors o d'altres col.lectius (encara que no fossin tan amplis i importants com aquest).

Anirem seguint d'aprop l'aplicació d'aquest punt i altres que s'aprovaren com: intentar aconseguir descomptes o facilitats de pagament a GESA per als pagesos, facilitar-los el pagament d'imposts i contribucions a l'Ajuntament, sol.licitar un estudi d'alternatives agrícoles, etc.

- Obres de canalització d'aigües a Sa Ràpita (2na. fase): Al Ple de dia 28 d'octubre s'acordà la contractació de les empreses Gost i Ginard (que es presentaren conjuntament) per a la realització d'aquestes obres. Férem constar que el Grup Nacionalista s'alegrava que aquesta adjudicació pogués repercutir en benefici de famílies campaneres —l'informe econòmic deia que la seva oferta era acceptable—. Però preferirem abstenre'ns a causa del sistema de contractació directa (i urgències) que ve aplicant aquest Ajuntament.

Voldríem tractar molts més punts que creim que interessin a tot el poble, però per limitacions d'espai no ho podem fer. Només podem afegir que anam treballant per complir amb la nostra tasca dignament i amb coherència.

L'ESCOLA D'ADULTS A CAMPOS. ALGUNES CONSIDERACIONS.

Com ja vàrem informar al passat número, per primera vegada a Campos tenim una escola d'adults, fet del qual ens hem sentit orgullosos tots els camperners.

L'Escola d'Adults de Campos depèn del Centre d'Adults de Lluçmajor i En Pere Roca i Rodríguez, el director del Centre de Lluçmajor ho és també de l'Escola de Campos.

Ressò ha demanat a En Pere que ens digués en un foli que és una escola d'adults. En Pere, molt amablement ha accedit a la nostra petició. Vet-ací el resultat.

Parlar de «Escola d'Adults» no és parlar d'un lloc de recuperació per a la gent adulta que a la seva infància no pogué realitzar els estudis corresponents a aquella època. Parlar d'Escola d'Adults és entendre, amb ulls més oberts i amb perspectives més amples que el món i la nostra societat va transformant-se. Això suposa que les persones adultes han d'assolir a través de preparacions adequades els nous desafiaments i condicions que manifesta la comunitat.

El marc on es mouen les directius d'un programa local de persones adultes, no està —encara— reglamentat ni regulat per cap llei. El govern PSOE té pendent la configuració de normativa a partir de l'anterior legislatura. Sols podem parlar d'un succedani de llei manifestat via Ordre Ministerial (BOE. del

8 de maig de 1989), on venen reflectides mínimament les pautes generals a seguir en aquest camp.

És per tant, aquest, un moment important dintre de la història de l'ensenyament. Cada municipi, localitat o comarca, ha de desenvolupar de forma integral a nivell participatiu, totes les potencialitats que tenguim en les seves mans, per donar una cobertura coherent a les demandes educatives de la societat. Aquest fet suposa una estreta coordinació amb el «Programa Provincial» de persones adultes i al mateix temps un aprofitament operatiu dels recursos que es manifestin.

Si faig aquestes consideracions, és fonamentalment perquè l'experiència ens demostra, que la cultura o l'aprenentatge no ha de ser patrimoni de cap formació política ni de cap grup o

col·lectiu social. Les noves condicions en el món del treball exigeixen professionals més ben preparats; això és tasca de l'Escola d'Adults. La necessitat de participació i informació per part del ciutadà, demana aconseguir objectius que desenvolupin esperits crítics i analítics; això és tasca de l'Escola d'Adults. L'adequació i aprofitament de l'oci i el temps lliure en activitats de caire constructiu, suposen aprenentatges, cohesions de grups, articular inhibicions, etc...; això és tasca de l'Escola d'Adults. Estimar i respectar la nostra cultura i la nostra llengua, avançant i creant posicions més conseqüents amb la nostra realitat tantes vegades retallada; això també és tasca de l'Escola d'Adults.

Aquest ventall de compromisos (tal vegada molt ambiciosos) no ha de ser

bandera de ningú. L'Escola que ara neix a Campos ha de créixer sense traumes. Mai l'hem d'utilitzar com element de lluita o trofeu. Totes les entitats, començant pel mateix ajuntament, M.E.C., sindicats, Obra Cultural, grups culturals, de teatre, esportius, associacions, etc... hem de superar l'esquema obsolet del «qui està darrera tot això». No és ja un plantejament ni de dretes ni d'esquerres, és el poble de Campos qui mana i demana.

Aixec un tassó de ví campaner i brind per la nova Escola. Per molts d'anys. Enhorabona a tots per la vostra participació futura.

Pere Roca i Rodríguez.

FOTO: Sebastiana Lladó (Foto Vidal)

La llengua,
feina
de tots

ENTREVISTA A L'AMO EN TONI VENY I NICOLAU, «VELER»

La botiga de «Ca'n Veler» ha tancat les portes al públic. Era la més antiga del poble i conservava la fesomia testimonial d'un temps passat que contrastava molt amb la dels establiments comercials moderns. L'amo en Toni, als seus 79 anys, té moltes coses per contar-nos-en.

— Podríeu explicar-nos un poc com i quan es va obrir aquesta botiga?

— Quan els meus pares es varen casar, agafaren la botiga de ca'n Veler del Secorrador, perquè el meu oncle se n'havia anat a Amèrica. Però al cap de poc temps va tornar i, com que no trobaren cap casa per llogar als carrers cèntrics, es varen instal·lar aquí, a l'hort d'en Catlar, que era una portassa i magatzem on el meu padrí tenia la mula i el carro. I ja no se'n varen moure. Varen començar a posar la part de roba i el negoci va anar endavant.

— Quins records teniu de la botiga d'aquells anys?

— Hi havia feina per a tots. Mon pare tenia altres negocis: fèiem sequer, compràvem tàperes... Ma mare se'n cuidava sobretot de la roba i record que li ajudàvem a despatxar: «tres unces de sabó fluix», «mitja lliure d'oli», etc.

Mon pare va aprendre de llegir que ja era casat i volia que estudiàssim.

La meva germana, na Margalida, va estudiar de mestra; jo vaig anar amb el Coix Corem i després amb els frares a Lluçmajor, però devers els 16 anys aquí teníem prou feina i ho vaig deixar anar.

— Com ha canviat la gent i el tracte amb els

clients?

— Tot ha canviat molt. Abans m'agradava més perquè hi havia més confiança i familiaritat amb els parroquians. Ara una nina de 12 o 13 anys se'n va a comprar-se roba tota sola. Un temps, quan una al·lota, pel Corpus o per qualche festa, havia de treure un mocador nou o s'havia de fer un vestit venia amb sa mare, amb la cosidora i a vegades amb alguna amiga o veïnada.

De vegades venia qualqu i demanava 1/2 lliure d'arròs i te donava tres ous a canvi i deia «així no hauré de descanviar un duro».

— Quines altres boti-

gues hi havia en aquell temps?

— De roba, abans de la nostra, hi havia ca'n Xim Pomar i ca'n Tomeu Pomar, al carrer de Plaça, i també la de ca'n Rosa (de la mare de l'apotecari).

— Com funcionava el subministrament dels productes?

— Havies d'anar a cercar-ho amb el carro a Palma, havies de mester dos dies. Després varen començar a venir viatjants, amb un carretonet amb molles tapat. Però ma mare s'estimava més anar a Palma amb el tren, perquè allà hi havia unes quantes

botigues molt grans i podies triar més bé i, segons la quantitat et feien descomptes.

— Quins productes eren els més venuts?

— Teníem de tot: arròs, fideus, blat de les índies, ciurons, faves, oli, pólvora i perdigons, sabó fluix i de negre... de tot, mon pare ens deia «no heu de dir d'això no en venem».

— De roba confeccionada, no n'heu venuda mai?

— Vàrem ser els primers que duguérem abrics fets de Ciutat. Però tot es donava a fer a un sastre o una cosidora. De vegades ens deixaven les mides o teníem camises i

calçons que nosaltres havíem fet fer a les cosidores de Son Bernadí o a les de Ca'n Manacor o a les altres.

També fèiem fer llençols de costurera, i manegots i tot. De Ca'n Berga de Felanitx dúiem mocadors fets, tant dels amb punta com dels quadrats grossos.

Una temporada venia, cada dissabte, un sastre de Palma i feia mudades d'home («trajes»), tot fet per 25 pessetes. Solien fer-se'l negre per si se moria qualcú.

— **Que ens podeu dir dels canvis que heu vist respecte als preus i mesures?**

— No es pot comparar. Abans anaven amb lliures i unces. Tot anava a la menuda i se solia mesurar més que pesar: almud, barcella, estòlit... Record que la roba de llista anava a tres peces el metre i ara la venen a cinc-centes pessetes.

— **Durant la guerra i la postguerra, quins problemes hi va haver?**

— Molts de productes es varen acabar o varen escassejar, es va acabar tot; no només el menjar, tot. Es feia un poc d'estraperlo, però hi havia molt de control. Venien inspectors i hi havia qualche regiró, però els botiguers ens avisàvem uns als altres. A mi em varen posar una multa de cinc duros perquè el preu de l'oli, escrit amb

guix, s'havia esborrat amb la humitat i no es veia.

— **Com varen sorgir les altres botigues de ca'n Veller?**

— Així com es casaven mon pare posava una botiga de roba: a en Joan davant el Modern, a na Margalida al carrer de Felanitx i a en Nofre al carrer Major.

— **Quin horari teníeu per obrir i tancar?**

— Llavors no hi havia horari i obríem cada dia. Festes, dissabtes i diumenges, eren els dies que es venia més.

Hem parlat amb l'amo en Toni una bona estona més, i segurament hauríem pogut omplir un parell més de pàgines d'aquesta revista. Ens ha parlat un poc de tot, i ben segur que les seves paraules seran reflectides en una altra ocasió, ara més que res es tractava de deixar constància d'un fet: l'amo en Toni tanca el seu negoci i amb ell una part de la història de la vida quotidiana campanera.

Molts d'anys l'amo en Toni i encara que el vostre negoci desapareixi esperam poder gaudir de la vostra presència per molt de temps.

*Antònia Sitjar.
Núria Vives.*

FOTO: Damià Prohens (FOTO VIDAL)

SUR HÀBITAT IMMOBILIÀRIA

COMPRA • VENDA • LLOGUERS
VALORACIONS IMMOBILIÀRIES
ASSESSORAMENTS URBANÍSTICS, ETC.

TENIM PER VENDRE:

- Solar a Sa Ràpita de 260 mts. aprox.
- Xalet a Sa Ràpita, 4 dormitoris, un bany, cuina i menjador.
- Solar a Sa Colònia de Sant Jordi de 240 mtr. aprox.

Informació: Tel. 65.02.65 • Plaça, 19 • CAMPOS
Llúcia Lladó A.P.I.

RESTAURANT CAZADORES

DIRECCIÓ FAMILIAR
CUINA MALLORQUINA

Ctra. Campos a La Ràpita, Km. 6'5
Tel. 64.03.70 • CAMPOS (Mallorca)

A CAMPOS NO ES RECONeix EL DRET D'AUTODETERMINACIÓ DE LES BALEARS

La primera Sessió Ordinària del Ajuntament en Ple (5-IX) va resultar ben interessant (ara bé, com que els Plens són el matí, el Batlle priva d'aquest gust la major part dels campaners): Un dels punts era la compra del Depòsit Regulador de la urbanització de Sa Vinyola, la qual cosa es deixà damunt la taula pendent d'informes. A la darrera Sessió extraordinària (29-X) es va aprovar sense aquests i per un valor de 6 milions. Tot això va encaminat a aconseguir l'aigua potable per Sa Ràpita —que serà primer a la de Campos, com en tantes coses—. Les Festes d'Agost varen costar 6.905.147 Ptes. Les plaques dels carrers costen 13.200 Ptes, a més llavors hi ha el cost de posar-les. Una pregunta del Grup Nacionalista va ser sobre la crisi del sector lleter a Campos. El Batlle va dir que hi havia empreses interessades per invertir en el poble i que informaria al pròxim Ple —cosa que no ha fet—; també va dir que «l'Ajuntament no hi té les suficients competències en aquest assumpte». Entorn dels anomenats «sotacs» posats als creuers de les Rondes, el Batlle, a la pregun-

ta del PSM, va dir que eviten, en principi, molts d'accidents.

A la darrera Sessió —extraordinària de 29-X— també feta el matí —com ja és norma i per evitar molèsties a la gent que hi vulgui anar— hi va haver discussions a fons. S'acordà la municipalització de Call Vermell Ràdio - s'ignora si l'Ajuntament té la freqüència concedida— però no pareix que el Batlle vulgui posar la Ràdio sota un Consell o Patronat de caràcter plural. Aquest és un tema delicat perquè s'hi juga la qualitat informativa del poble. A més a més, aquestes coses costen un dineral. És hora ara de gastar-se tant amb això?. S'acorden —de forma estrambòtica— tres mocions totes sobre Ràdio 4 que emetia en català i ha estat tancada per RTVE. Per què tantes mocions? Figurera d'alguns?

L'Autodeterminació va ser un dels temes de debat defensat per cada portaveu. Al final, com per molts de pobles, el PP-UM i PSOE votaren junts contra l'autodeterminació i presentaren una moció alternativa demanant un poquet més d'autonomia. El Grup Nacionalista va fer malament de

mesclar-se amb el lema cívic «Volem comandar a ca nostra», però va defensar amb entusiasme la seva moció.

Al mateix Ple es va veure com ballen els doblers a aquest Ajuntament. A un Ple anterior havien dit que a final d'any quasi no hi hauria dèficit. Ara allò cert és que han modificat les partides pressupostàries per valor de 96.325.000'-. Destaca que es deixi de gastar a l'àrea social 4.325.000'-. , a la juvenil 1 milió, 60 en matèria esportiva, i 7 en matèria de xarxa d'aigua (2na. fase). En canvi s'han d'augmentar les partides de: personal: més de 22 milions; residència: 13 milions; estudis i treballs tèc-

nic: 7.500.000'-.; reparació de vehicles: 7 milions; protocol i atencions: 3 milions. Com veis hi ha un bon ball de números. El grup nacionalista va demanar explicacions i no hi va estar d'acord.

L'altre tema important va ser l'aprovació amb els vots del PP-UM d'un reglament intern de la Policia Local. El Batlle no va voler deixar-lo per una Comissió Informativa, encara que no hi havia dictamen. El Grup Nacionalista va proposar algunes esmenes al mateix Ple. Totes foren rebutjades. Una feia referència a la publicació del reglament, altres a les funcions socials que hauria de tenir la Policia.

A CAMPOS MOBLES SALAS

Miquel Vidal Mas

Carrer Bisbe Tallades, 11 • Tel. 65.07.58
07630 CAMPOS (Devora l'Església)

Oferta especial Nadal i Reis
DORMITORIS I MENJADORS
15% DESCOMPTE

També MOBLES DE CUINA
de Roure, Nort, Teka, Fòrmica, etc.

Quan ens encarregui
els mobles de cuina,
l'obsequiarem amb
una cristalleria.

Pressuposts gratuïts,
sense compromís

VISITI'NS!!!

Botiga

CA NA MEL

Alimentació, Merceria,
Perfumeria, Ceràmica Mallorquina

Carrer Sant Blai, 3 • Tel. 65.07.44
07630 CAMPOS

La nombrosa informació generada per l'Ajuntament ens obliga a oferir-vos un petit extracte de les diferents sessions plenàries.

Ple ordinari de dia 5 de setembre de 1991.

S'aprova amb els vots a favor del PP-UM i en contra del PSM i del PSOE, llogar un mòdul a l'febal per instal·lar-hi provisionalment el local de la peixeteria municipal.

Queda sobre la taula la proposta del PP-UM de comprar el depòsit d'aigua de la urbanització de Sa Vinyola per 7 milions de pessetes. El regidor del PSOE, Pere Escalas, qualifica la compra com «una mala inversió», ja que opina que quan es recepcioni la urbanització, el depòsit quedarà de totes maneres en mans municipals.

Ple extraordinari de dia 9 de setembre.

L'Ajuntament aprova una resolució anul·lant la concessió dels «xibius» a la societat «Servicios y Suministros Playa», representada per «Tito» Piris, per entendre que s'havia realitzat amb una sèrie d'irregularitats. Aquesta concessió fou aprovada el passat 3 de maig amb els vots de la Unió Campanera, del Partit Popular i d'un regidor independent. La resolució aprovada ara acorda retrotreure l'expedient al moment de l'obertura de pliques.

L'anul·lació de la concessió és deguda a uns recursos presentats pel PSOE i per una sèrie de particulars afectats per la polèmica decisió, com és ara en Guillem Bauçà, en Miquel Lerma, na Margalida Adrover i en Bernat Morlà. El PP-UM y el PSOE voten a favor, mentre el PSM s'abstenen esser rebutjat, «per no estar legítimat», el recurs que va presentar contra la

concessió dels «xibius» en Pere Sampol, parlamentari d'aquest partit.

Ple extraordinari de dia 28 d'octubre.

El PP-UM y el PSOE aproven comprar el depòsit d'aigua de la urbanització de Sa Vinyola (també coneguda com «El Paraíso») per destinar-lo a depòsit regulador del subministrament de Sa Ràpita. El PSM vota en contra per entendre que hi manquen informes tècnics i de Secretaria a la proposta, respecte a les condicions i capacitats de l'esmentat depòsit. El portaveu nacionalista, Sebastià Covas, afirma que «aquesta és una manera impresentable de fer les coses».

Així mateix, els regidors nacionalistes expressen els seus dubtes de que, quan sigui recepcionada la urbanització per l'Ajuntament, el depòsit no passi a esser, al igual que la resta de la infraestructura (tal com mana la llei), de propietat municipal.

Finalment, s'acorda comprar el depòsit per 6.000.000 de pessetes, comptat amb un solar de 1.000 metres quadrats.

L'Ajuntament aprova el Reglament Municipal de Policia Local malgrat la proposta del portaveu nacionalista de retirar el punt de l'ordre del dia. Sebastià Covas assenyala que a la proposta de Reglament hi manca l'informe de Secretaria sobre si s'ajusta a la legalitat vigent i el preceptiu dictamen de la comissió informativa. La majoria municipal rebutja, una per una, totes les esmenes al reglament presentades pel PSM, ja que el batle considera que les havia de presentar per escrit. El reglament és aprovat amb els vots a favor del PP-UM, en contra del PSM y l'abstenció del PSOE.

S'aprova una moció conjunta del PP-UM y del PSOE a favor del autogovern, i es rebutja la moció dels Nacionalistes de Mallorca a favor de l'autodeterminació del nostre poble. El batle crida l'atenció a Sebastià Covas quan aquest cita la frase del Rei en Jaume I «Vergonya, cavallers, vergonya!».

La corporació aprova fer una modificació del pressupost de l'any 1991, ja que, segons el batle, «hi ha partides deficitàries». Covas manifesta la seva sorpresa perquè la modificació afecta un 20 per cent del pressupost, i troba estrany que sobrin doblers d'algunes partides a aquestes altures de l'any i no enten que s'hagin de suplementar tants de doblers, per la qual cosa el PSM hi vota en contra.

Com exemple, l'Ajuntament suplementa, pels mesos de novembre i desembre, més de 16 milions de pessetes pel sou del personal

contractat.

Ple extraordinari i urgent de dia 6 de novembre.

La Corporació aprova per unanimitat una proposta, de tots els grups polítics, d'actuació davant la crisi del sector agrari i lleter.

Ple de dia 8 de novembre.

L'Ajuntament aprova incrementar l'ordenança fiscal sobre activitats econòmiques (com tots sabeu, de nova creació) aplicant un quocient únic de 1'3, així com establir diferents categories segons el carrer on estiguin ubicats els comerços i negocis.

Així mateix, es modifiquen les ordenances fiscals, entre elles la de recollida de fems. L'augment més espectacular és el que registra el Club Nàutic de Sa Ràpita, que passa de pagar 30.000 pessetes anuals a pagar-ne 420.000 pessetes anuals.

Redacció.

PREVIASA

ASSEGURANCES MÈDIQUES

Delegat a Campos

Maria Miquel Nadal

Carrer Santanyí, 23
Tel. 65.04.01 • 65.00.89
07630 CAMPOS

EN JAUME FALCONER PASSA PENA

És un jove colom que nom Jaume Falconer i és un jove colom terriblement colom per a la pau feta art i per a la batalla de la creació constant en ell; calent perquè la quimera crema, i imagina . . . , se sacrifica esperançat.

Ja de Jaume Jaumetxo, ben segur, a casa seva a Algaida, pintava i repintava multicolor la bicicleta, els plec d'anar a costura . . . (ara que hi escau: C.C.C. vol dir Centre Cultural de Campos).

Sacrifiquem-nos. Artista exposa a la Vila. L'altar és al carrer Convent, que vessi la sang de pensaments amb sentiment.

Ostres tu!, és que nosaltres estam avesats a veure moltes exposicions d'oliveres i cales . . . saps?

Jo no és que estigui en contra de les oliveres, però a Campos hi ha una escola de pintura i trob que s'ha d'ensenyar una altra cosa. Les oliveres ens agraden, tots tenim una sensibilitat, hi anam des del sentiment . . . Vatuadena! els fas una fotografia . . . Ja està bé! Si el mateix Josep Pla quan vingué a Mallorca al 1921 criticava els pintors d'oliveretes, som al 1991 i encara estam amb les putes oliveres . . .

On som? La muntanya és meravellosa, mira-la!, gaudeix-ne!, no intentis pintar-la, no la pintis . . .

El fet artístic és una altra cosa més que la transgressió del paisatge a una tela. L'essència de l'ART és l'espiritualitat, l'essència espiritual, on a Mallorca ningú hi vol entrar perquè suposa un

compromís fort, per començar amb tu mateix . . . després mostres la teva experiència artística a la societat, al poble, i clar, estàs més sol que la una . . . T'ataquen amb què no saps dibuixar . . .

Pobra gent . . .

Realment no hi ha una educació, una labor pedagògica que haurien d'assumir les institucions enloc de confondre i manipular . . . fan menjar l'art que els interessa . . . Els crítics no els veuen . . . el que surt als diaris són reportatges de societat, la reflexió des de l'estètica no existeix . . . Concretament aquí: a on és la Facultat de Belles Arts de les Illes Balears? A on hi ha una verdadera escola? . . . Els d'Arts i Oficis s'han apuntat al carro dels disseny i amb quatre draps i joies es pensen que ho arreglaran . . . A on hi ha una verdadera escola?

Quin panorama . . .

Revisa el temps dels talaiots i hi ha més espiritualitat que avui. Un pintor per metre quadrat dins un món de mercat és el que hi ha ara, un artista que no fa cap aportació al llenguatge artístic, que no té cap compromís amb l'època. Fins a quin punt el fet de pintar una olivera respon a l'home del segle XXI envoltat d'ordinadors?

Alerta, trampa!

No tot el que sigui modern, dels nostres dies, és acceptable. La història depura, uns passaran perquè ha interessat, altres són descoberts perquè han anat treballant a poc a poc, com una formiga . . . Quan han

passat cent anys! La modernitat no sempre respon a veritats del qui la fa, pot respondre a modes, a corrents, a interessos . . . L'art s'ha convertit en paper moneda, abans almanco hi havia una discus-

sió, tot el que hem guanyat en llibertat artística ho hem perdut en crítica, en diàleg . . .

El diàleg . . . Gràcies Jaume.

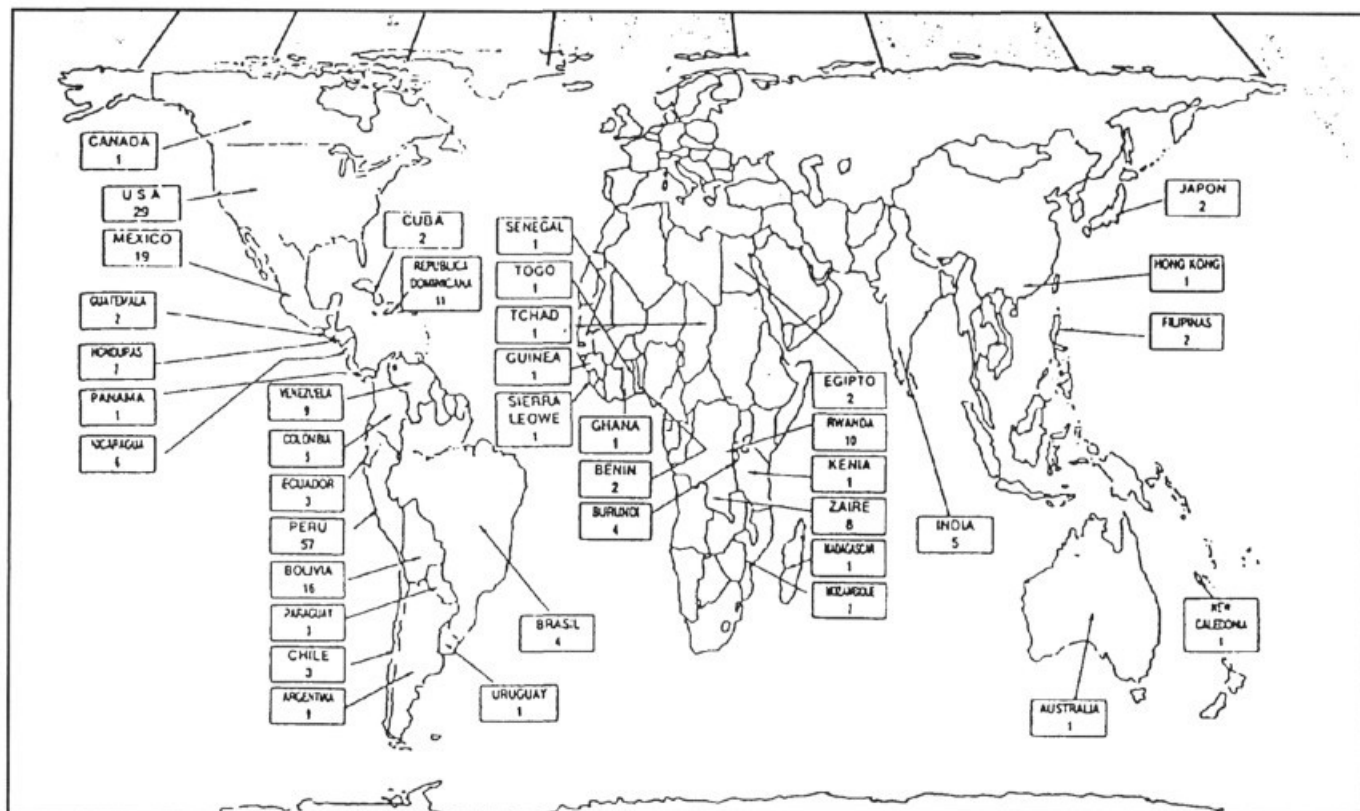
FEL DRACONIS

AUTO ESCOLA

Tota classe de permisos de conducció.

Carrer Plaça, 24
Tels. 65.28.28 • 65.00.80
07630 CAMPOS

Els números indiquen els missioners mallorquins que treballen als països senyalats

*Que la fraternitat entre totes
les Missions del Món, en aquests dies
de Nadal, sigui una força engrasadora
per a realitzar tan lloable tasca.*

*Aquest és el desig de nosaltres
els AMICS de SANT BLAI.
Bon Nadal i Felicitat, 1.992*

(Campos, 1991)

Un any més els AMICS DE SANT BLAI hem felicitat als missioners mallorquins que es troben enfora de l'estimada roqueta.

I de la mateixa manera volem arribar al cor de cada un de vosaltres, amics. Posem el nostre granet per un món més humà, més feliç, més germà...

Pau i bé en aquestes festes de Nadal.

AMICS DE SANT BLAI
Desembre, 1991

Publicitat a RESSÒ: Maria Bauçà Tel. 65.01.47 • Laborables de 17'30 a 20'00 h.

Cristalleria Campos

Jaume Vadell i Adrover

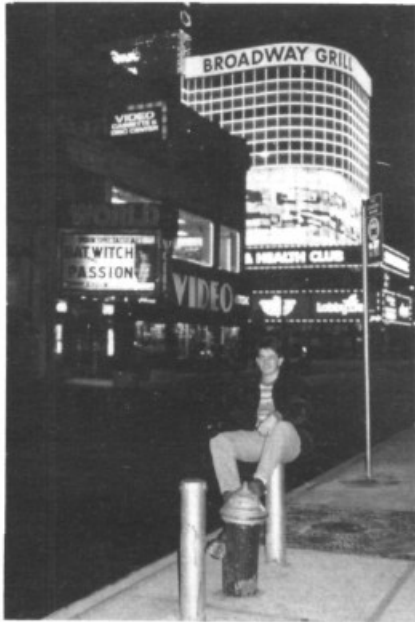
Llibertat, 27 • Tel. 65.04.20 • CAMPOS

JAUME FERRER I MAS

Reparació i Venda de Motos
Motoserres i Motocultors

Carrer Lepanto, 1 - Tel. 65.00.60 - Campos

EN DAMIÀ PROHENS, L'AVENTURA AMERICANA.

— A mitjanit a una zona de Manhattan

Un jove campaner, bon col.laborador gràfic de RESSÒ, ha viscut durant tot un any una experiència per terres nord-americanes. Hem cregut que en Damia Prohens de Foto Vidal tendria un caramull de coses interessants per contar als lectors de Ressò.

En Damia es va acollir a un programa d'intercanvi socio-cultural del Club Internacional Rotary. L'època que ell va passar als EEUU una al.lota nord-americana va conviure amb la família Vidal a Campos.

L'estada als Estats Units va ser amb la intenció d'aprofitar les possibilitats d'aquell gran país per aprendre unes quantes coses a la vegada: fotografia a una escola reconeguda internacionalment, anglès a tota marxa, fer el curs equivalent i convalidable amb el nostre B.U.P. i, sobretot, conèixer món, descobrir altres maneres d'entendre la vida. Fet i fet, tota una aventura . . .

— Com vares trobar el teu poble després de tot un any sense viure-hi?

— A Campos no hi vaig trobar gaire diferències, les úniques certament foren tots els petits comerços, bars, restaurant, etc. que havien obert o bé desaparegut durant la meua absència. A part d'això, tot per l'estil.

— Com mantenies el contacte amb

Aquesta secció la dedicam a persones d'aquesta Vila que o bé viuen fora de Campos o bé duen una activitat a qualche lloc allunyat d'aquí, i que creim que es mereixen un espai a RESSÒ on ens expliquin les seves experiències fora del nostre poble.

Els personatges que fins ara han aparegut a aquesta secció són:

Joan Veny i Clar
Gregori Mir i Mayol
Miquel Coll i Pujades
Damià Prohens i Lladó.

la teua gent?

— Amb la família i amb els amics per correspondència, que, per cert, anava molt lentament, per fax i, sobretot, telefònicament. Aquest darrer sistema sortia bastant car, i curiosament s'ho pagava que fos jo el qui telefonàs, doncs d'allà cap aquí les conferències sortien tres vegades més econòmiques que a la inversa. A un nivell més general, el millor contacte i gairebé l'únic va ser rebre les edicions de RESSÒ.

— Sabem que te n'anares el dia 13 d'agost i no tornares fins el 10 de juliol. A quina zona vares viure?

— No em vaig moure de l'estat de Washington i vaig viure a dos llocs diferents, Tacoma i Fife, molt aprop de Seattle. Això es troba a la costa de ponent, la del Pacífic i únicament a 70 quilòmetres de la frontera amb el Canadà. Fet i fet, a l'altre cap dels Estats Units.

El consum d'alcohol o fumar a onsevulla està penalitzat abans dels 21 anys d'edat.

— Ens digueres que havies estat amb diverses famílies i que la integració va ser total, com un més de la família. Et va ser difícil aquesta integració?

— Bàsicament, no. Ara bé, al principi va ser dur. Per una part la dificultat idiomàtica i per l'altra un canvi tan radical en tan poques hores de viatge. A les

poques setmanes tot ja anava damunt rodes. En total vaig conviure amb cinc famílies de característiques bastant diferents una de l'altra i, clar, aquest fet va enriquir notablement les meves experiències.

— Ara que has parlat del viatge, suposam que «s'exclusiva» no va arribar tan enfora. Com vares fer el bot Campos-Washington?

— De Palma a Madrid amb un vol regular d'Ibèria i d'allà amb un avió de la TWA directe a l'aeroport John F. Kennedy de Nova York i des d'allà un vol interior fins a Washington. A Madrid ens juntàrem una vintena de joves que, com jo mateix, anaven a fer un intercanvi mitjançant el Club Rotary Internacional. A l'aeroport Kennedy una senyoreta d'aquesta organització ens ajudà a connectar amb el vol de la darrera etapa del viatge.

— Tornem a les «teves» famílies nord-americanes. Vares trobar molta diferència amb les d'aquí?

— La principal va ser l'horari. Quasi tothom fa jornada intensiva i això vol dir que dediquen tot l'horabaixa a la vida en família, als seus passatemps, a l'esport, etc. Em va cridar molt l'atenció aquest contacte familiar, molt més arrelat que entre nosaltres, parlant en general.

— També ens has comentat altres vegades que el plantejament dels estudis, de les relacions professors-alumnes, etc. és prou diferent . . .

— I tant! En primer lloc sorprèn el gran interès dels ensenyants cap als seus alumnes. Viuen molt més intensament la seva professió i les seves responsabilitats. El contacte és molt directe i seriós. Si et veuen amb qualche problema

t'ajuden molt. Per part dels alumnes vaig observar més interès i concentració en els estudis, que per aquí. Una altra curiositat és que a cada Institut hi ha equips de futbol, rugby, baseball, lluita lliure, tennis, atletisme, etc. i no manca la pròpia banda de música amb unes animadores simpatiquíssimes. A més, els entrenadors per a aquests esports són els mateixos professors. Jo vaig practicar lluita lliure i el meu entrenador era el professor d'història americana... I els entrenaments eren l'horabaixa, després de les classes.

El pla d'estudis no és tan carregat com aquí. Sis assignatures durant mig curs i sis més l'altra meitat. A més, aquest paquet d'assignatures es pot triar d'entre una gran quantitat d'opcions. I el més important és que és un any convalidable amb el B.U.P. d'aquí.

La disciplina es nota tot d'una. Record que vàrem fer una petita vaga, però durant les vacances d'estiu vàrem haver de recuperar totes les hores perdudes.

Un consell a la joventut: és una experiència-aventura que s'ho paga.

— I de la vida social de la joventut?

— Això també és ben diferent. Bàsicament es fa a l'Institut. A part d'això, les relacions són més aviat «secretetes», per dir-ho d'alguna manera. Resulta que abans dels 21 anys el consum d'alcohol o de tabac està prohibit, i no únicament en públic! Hi ha multes ben fortes si te troben infringint la llei. Clar, això fa que siguin freqüents les festetes típiques de les pel·lícules americanes, a cases particulars, on se solen botar aquesta norma tan estricta.

— I quan compares la vida a Mallorca i allà, què en penses?

— Són dos móns molt diferents. Tots dos amb aspectes bons i xerecs, com per tot. Si poguéssim agafar el que és positiu d'allà i afegir-hi el que és bo d'aquí crec que tendríem una combinació quasi

— Agafant l'autobús cap a La Guardia, l'aeroport de Nova York

perfecta.

— Supòs que és molt difícil resumir totes les teves experiències, però quin ha estat el profit més important que has duit dins les maletes?

— L'idioma, en primer lloc. Saps que són 11 mesos havent-ho de demanar, explicar, contestar tot en aquell idioma? En segon lloc he après a fer el cap viu, a independitzar-me de moltes coses. I he guanyat unes amistats per a tota la vida. Recoman aquesta experiència a tothom. Viure una altra cultura, uns altres costums, un sistema de vida tan distint al nostre, conèixer ciutats i paisatges, tot et fa una persona molt més oberta...

I no únicament aprens a d'expressar-te en anglès, sinó que també arribes a pensar en aquest idioma, a somiar-hi fins i tot i això és l'indicador més clar i segur de què domines aquella llengua.

— Què aconsellaries als joves que no es decideixen a emprendre una experiència-aventura com aquesta?

— Ho tenc prou clar. Els diria: anau-hi! Però que, abans de partir, es concienciassin que allà no tot és mel i sucre, que els primers mesos entens poques coses, que estàs deprimat i més d'una vegada et demanes: «i per què havia de donar aquesta passa?». Però al final estàs orgullós de l'experiència.

— I als pares, que els podries recomanar?

— Que no passin tanta d'ansia i preparin el sarró. En tot cas, crec que els més indicats per contestar a això són els meus pares.

— Després d'un any americà, com te trobes a Mallorca?

— Molt bé. Així i tot pens freqüentment amb el que vaig deixar allà, tornaria a partir ara mateix i repetiria totes les vivències. És clar que aquí tenc la família i és on em trobo millor...

— De les anècdotes viscudes, quines recordes més bé?

— Uf! que en vaig veure de coses estranyes i curioses! Una vegada vaig entrar a uns grans magatzems i just just hi era quan m'escomet una dependenta i em demana... que li firmàs un autògraf! Vaig quedar tan tallat que només em vaig posar a riure i me'n vaig tornar per la mateixa porta. O em va confondre amb qualcú conegut o no entendré mai què li passava a aquella senyora.

També em vaig fer mal a un peu practicant la lluita lliure i per primera vegada en la vida vaig haver-me de servir de crosses, durant dues setmanes.

Record molt bé que vaig passar Nadal a una casa de la vorera de mar amb la tercera família i que, en arribar-hi, vàrem trobar les canonades de l'aigua i de la calefacció congelades.

En una altra ocasió, uns amics em convidaren a anar a una festa a casa d'un d'ells, però jo estava compromès el mateix cap de setmana amb una altra família. Així, doncs, no vaig poder anar a la festa. Al cap d'uns dies em vaig topar amb un dels amics i em va explicar que la policia els havia aglapit bevent cervesa i que tots els menors de 21 anys havien estat multats amb unes 30.000 ptes. perhom! Si hagués canviat els meus plans per a aquell cap de setmana, també m'hi haurien enganxat i això hauria representat haver de tornar a Mallorca el mes de febrer perquè les normes de conducta d'aquests intercanvis del Rotary Club són molt rígides.

— Bé Damià, la vetlada ha estat molt interessant i només voldria demanar-te quins projectes tens.

— Vull especialitzar-me en fotografia i ja he començat uns estudis de dos anys a Ciutat. En haver-los acabat possiblement continui fotografia a nivell universitari.

Joan Adrover i Mascaró

GENT DE LA VILA MIQUEL AGUILÓ I FORTEZA

Caminava encorbat i solia observar l'entorn amb parsimònia; no perquè fos desconfiat, sinó perquè volia trepitjar terra ferma sense posar call als seus remeis. Era de parlar moderat, i allargava les converses fins a límits imprevisibles. Potser massa sincer, tant com bondadós i preocupat pels temes més diversos, no donava cap tomb que evidenciés una incertesa. Ignorava el sentit de la rutina i es mostrava falaguer, immensament espavilat.

Talment un savi grec gesticulava amb les mans, expresant el desig amb contundència. D'estatura més bé menuda, l'apotecari Rosa vessava seny pels quatre costats. Era alegre de cor, rialler, sincer, enormement sincer. El caracteritzava el seu posat elegant. Anava sempre ben mudat, però sense exagerar; i vestia corbata d'alquimista madur que no s'oposa a cap futur transcendental.

Espavilat d'ulls i ver-

mellenc de cara evidenciava un optimisme mai vist. Potser les ulleres que duia desdeien amb el seu esperit fugisser. Però el seu posat serè, asserenat, el feia dòcil, i tothom consentia el to dels seus consells.

Miquel Aguiló i Forteza -l'apotecari Rosa- tenia les portes del seu cor obertes a tothom. Somreia cixerit, però era amable; i escoltava els parers diversos sense aclucar els ulls. La seva mà era ampla i oberta; testimoni fidel d'un home bondadós que havia trescat tots els vents del món amb elegància i seny. Tot un senyor de la perseverància i de la rectitud: home obert als camins més frescos de l'entusiasme, amb passió o sense.

Si encara hi fos, de ben segur que s'apuntaria als camins de la modernitat que s'entreveu. Mirar cap enrere és un repte que provoca el destí. I ell, l'apotecari Rosa, des dels quatre pèls que la vellesa atorga, tocava amb

orgull la saviesa de caminar sense ignorar el destí. Amic de tothom, la seva obra pictòrica il·lustra l'emblanquinat

de les parets on hi perviu l'orgull de sentir-se camper.

d. h.

Dr. PERE GARAU LLOMPART ACUPUNTURA

TRACTAMENT DE:

Ansietat • Depressió • Obesitat • Tabaquisme
Reumatisme • Lumbàlgies • Ciàtiques
Cervicàlgies • Vertígens • Frigidesa

Tel. 66.05.16 (Cita prèvia)
Carrer des Born, 11 • LLUCMAJOR (Mallorca)

CRESPO-ÓPTIC
DIPLOMAT

NUNO SANÇ, 14
TEL. 65.26.37
07630 CAMPOS

Damià Huguet.

I el diumenge hi havia el **passeig**. Malavesats a esser confiats i puntuals—dues fites que impliquen orde i rectitud— les campaneres i els campaners ens hem apuntat sempre a obligacions temporals sense fer-ne massa cas, fins i tot ignorant els camins del compromís o la motivació que la perseverància implica. Hem estat i som gairebé exagerats en moltes coses. No ens malfiam de res, però solem mirar de cua d'ull impertinències diverses. Confiats, i una mica recelosos, ens hem atrevit a aventures que no tenien transcendència, però que implicaven la bonança de veure i observar el món amb la mirada innocent d'un infant indecís o d'una persona adulta que n'ha vistes de tots els colors. Potser estam condemnats a garantir el nostre caràcter sense encloure'ns els dits, però també a esser tan dòcils com malmenats per externs.

Així, passius i ordenats, gairebé místics, però també xerecs i recelosos, de rutina que espavila, anavem al **passeig**. Una feta que con mou i que, vista amb ulls d'ara, ens sorprèn. Les sessions de cinema a Sa Recreativa, al Cinema Moderno o a Ca'ls Marians començaven a les tres de l'horabaixa. Hi havia tres projeccions, en sessió contínua que acabava devers la mitja nit. Les sales eren ubicades al bell cor de la vila, i

TEMPS DE PASSEIG

des d'una d'elles gairebé s'observaven totes les altres. Res no passava desapercbut. Tothom sabia de què anava. A la primeria dels anys cinquanta, els al.lots que encara no tenien encesa la cresta vermella de l'entusiasme anaven al Convent a escoltar les oracions i les doctrines catòliques que vessaven capellans i monges respectuoses. Devers les quatre ja teníem, tots nosaltres, ingenus, el cervellet ben ensalivat i la moral llustrosa. Però tot era fad i estantís, com a la llarga s'ha demostrat. Els cants polítics abans de començar l'escola de cada dia al Col.legi feien el mateix efecte. I nosaltres, poc fets, ens apuntavem a tot allò que era obligat. Xotets de cordeta que ens acaramul·lavem tenint més esment als ametlons que duiem dins la butxaca que a la parafernàlia mística dels mestres, els capellans i el professor de «Formación del Espíritu Nacional», que al meu temps es deia Mazegosa

Però el **passeig** era una altra història. A l'hivern, ja se sap, l'horabaixa és curt. I quan sortíem del cinema, amb els colors ben vius de l'adolescència a flor de pell, el carrer ja era fosc. Era l'hora, puntual i precisa, de començar el **passeig**. Rectes i ordenats, en una filera que anava i una altra que venia, els jovenets i les jovenetes anaven desfilant, mossons, des del Cafè de Ca'n Xesc Mora fins als Quatre Cantons. De cotxes en passaven pocs, gairebé cap ni un, i si en venia un el desviaven per un altre carrer. Per això el **passeig** era tranquil i assere-

Teníem les galtes ence-

ses. I les jovenetes de llavors duïen falda emmidonada i els cabells estufats. Corrien els més menuts entre la concurrència que omplia el carrer i tot resultava immensament fantàstic, esplendorós. Ens festejavem mútuament, i coneixíem tots els malvicis de la rutina. Meticulosament parlàvem de fets intranscendents, i els més adults donaven la mà a la seva amiga més estimada, observant el tragí i els vianants com qui veu clar el sentit dels compromisos rutinaris. I pecàvem. Rectes i vigilants, pecàvem. Acabat el **passeig**—posem a les nou del vespre— tota la vila sabia qui festejava qui; tothom coneixia els desigs i les frustracions de tothom, no passava desapercbut el vestit més nou ni les sabates més lluents. Tothom observava i era observat, sigilosament, com qui no n'és, amb cara alegre, modest i callats.

Però pecàvem. Com s'és vist mai tocar les anques a la correguda a una bellíssima joveneta?. Com s'és vist mai tocar el clatell al bergant més estimat?. Pecàvem. Una mica a les fosques — perquè al carrer de Plaça hi havia tan poca claror com ara— els jovençans anàvem i veníem parlant de temes diversos. Tot era improvisat, estrictament oportú, ordenat, rutinari. Amb el pas dels anys el trànsit augmentà, i el **passeig** fou traslladat al carrer Major, per qüestions evidents. Els joves que ja havien fet els devuit anys es compraven una moto, i molts d'ells anaven a festejar als pobles veïns. Les jovenetes ja no es maquillaven les celles. I la que no volia festejar es situava al mig de les

seves amigues.

El carrer Major quedava diluït i una mica sinistre, en aquelles hores del diumenge vespre. La concurrència minvava a tota pressa, com més anava més, i eren molts els que preferien anar a asseure's al Bar i no esser observats per la gent amb tanta severitat. El **passeig** s'esvaï ningú no sap com. Finalment, només set o vuit parelles d'adolescents es passejaven pel carrer Major, fins que tot se n'anà en orris. El carrer era fosc, desert. Feia fred a l'hivern, i la televisió ja començava a escalfar les parets de saletes i bars. El trànsit de cotxes augmentava a ritme accelerat. Renous i esclafits rompien la tranquil·litat i l'estridència s'estenia per tot arreu. Tot canviava sense que ens en temessim. Qualque al.lot jove es deixava la barba, i una o d'altra al.lota es pintava els llavis amb carmí, i es posava laca als cabells.

De fet, el **passeig** del carrer de Plaça, el **passeig** del carrer Major, moriren gairebé en sec perquè una nova generació, la generació dels anys seixanta, ja n'estava farta d'estar controlada i observada contínuament al bell cor de la vila. Sorgiren noves propostes: els «cuba libre» substituïren l'orxata i el Chesterfield feia furor. Els melosos cantants italians es diluïren decantats per la música anglosaxona que ens arribava amb The Beatles. Sorgí la cultura underground, els hippies i la nova cançó catalana. Amb el **passeig** únicament com a símbol d'una societat benpensant que volia canviar d'estil. Amb unes altres quimeres. Amb un altre desig.

NOTÍCIES BREUS

PREMIS 31 DE DESEMBRE

L'Obra Cultural Balear concedeix cada any uns Premis de cara a significar les persones o institucions que més es mereixen per la defensa de la llengua i cultura del nostre poble. Enguany se donaran a conèixer dia 19 de desembre al Casino de Mallorca, en el transcurs d'un sopar. Podeu recollir tickets al Tf. 72.32.99 i al carrer Impremta, 1 de Palma.

LA SITUACIÓ DELS CURSOS DE CATALÀ DE L'OCB S'ARREGLA MOLT FAVORABLEMENT

Gràcies a les bones gestions de l'Obra Cultural Balear (na Carme Sánchez de Palma i en Jaume Lladó de Campos) i a la bona disposició de la Regidoria d'Ensenyament de l'Ajuntament de Campos s'ha pogut aconseguir arreglar la situació dels cursos de català passant a impartir els dos nivells la Prof. na Francisca Ballester que també s'ha preocupat molt per solucionar el problema que hi havia.

AGRAÏMENT PEL FOGUERÓ I BALLADA POPULAR DE DIA 30 DE NOVENBRE.

La junta Directiva de l'OCB com a co-organitzadora de la Festa Popular del Fogueró de dia 30 de novembre, vol agrair les facilitats dels patrocinadors (

Vins Trevin, S. A., Bar S'Amagatall, Bar Ca'n Xim, Distribucions Silvestre Ginard, Pizzeria Ses Forques, Bar Es Modern, Pepsi-Cola, Bar Campos) i de totes les diferents persones que hi col.laboraren. Així mateix deixà constància que el Sr. Guillem Adrover (1er. Tinent d'Alcalde) va facilitar molt la bona organització del Fogueró, en bé del poble i de la Festa. Això no obstant l'OCB fa a saber que l'Ajuntament NO EL VA SUBVENCIONAR amb cap ajuda econòmica.

La festa popular va tenir molta acceptació i molta gent la va fer possible. Fonamentalment gràcies a tots els assistents, a tot un grup de col.laboradors personals, al Club d'Esplai Parroquial, Esplai de la Tercera Edat, Alumnes i Pares de l'Escola de Ball, Associació de Veïns «Camp de l'Os», Ajuntament de Campos, Club Hípic Campos i a l'Escola de Ball Tomàs Garcias.

L'AJUNTAMENT CONTRACTA LES OBRES DE L'AIGUA DE SA RÀPITA A DUES EMPRESES CAMPANERES

«GOST» I «GINARD».

A la Sala hi ha hagut moltes coses en poc temps. Primerament tot el rebumbori —veurem qu en treurà el pagès— de les actuacions municipals i del Govern Balear

en torn de la crisi lletera (ara, Blahi). El Batle expedia un Decret per posar a disposició dels pagesos els Serveis Socials de l'Ajuntament. Els tres grups municipals acordaren una sèrie de mesures paliatives i de reivindicació per Campos, en Comissió Informativa i després en el Ple. La crisi segueix, però, el seu curs, ara amb la possibilitat de cobrar part dels doblers que es deuen.

També s'ha decidit darrerament unes modificacions de crèdits i partides pressupostàries, a més dels 35 milions de préstec ja contret. Destaquen a les modificacions la puja de la contractació de personal i la baixa per acció social.

Segueix absolutament sense resoldre el problema plantejat en torn dels Recursos sobre la concessió de xibius o bars de les platjes.

En aquests moments s'espera la adjudicació a les Empreses que pertoquin segons els Informes Jurídics i Econòmics.

L'Ajuntament dóna molta prioritat al Projecte sobre les aigües de Sa Ràpita, en poc temps, s'han ofertat i contractat. S'han contractat a les Empreses campaneres GOST i GINARD, conjuntament. També —i en relació a això— segueix l'interès per comprar el Dipòsit Regulador d'aigua d'una urbanització, compra que havia estat fortament criti-

Maria Mas Guaita

**MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ,
TRANSPORTS,
LÀMPARES I DECORACIÓ**

Carrer Ràpita, 43 • Tels. (971) 65.01.23 • 65.24.32 • 65.04.12
FAX. 65.24.32 • 07630 CAMPOS (Mallorca)

**CA'N
MELERO**

**FRUITES I VERDURES
CONGELATS • FRUITS SECS
PRODUCTES DIETÈTICS
VINS A GRANEL
POLLASTRES A L'AST**

Carrer Ferrocarril, 1 • Tel. 65.06.30
07630 CAMPOS

cada pel PSM en el Ple i que segons ha arribat a la nostra Redacció ha estat ja impugnada pel mateix Grup.

Igualment, aquest Grup de l'oposició ha impugnat l'aprovació del Reglament de Policia Local per defectes —al·lega el PSM— en la legalitat del Reglament. Quan arribi a les vostres mans Ressò, aquests temes tal volta ja estaran decidits.

El Grup Nacionalista o PSM ha tornat a insistir, aquest cop per escrit, en la necessitat de fer els Plens en hores de més audiència (horabaixa o vespre).

FOGUERÓ DE SANTA CATALINA

El diumenge, dia 24 del mes passat el Centre Cultural de Campos organitzà un fogueró de Santa Catalina, exclusivament pels seus socis, a la Plaça de Can Pere Ignasi. La vetllada va estar amenitzada per l'agrupació Brot de Taparera i l'Estol des Picot.

Hi hagué una bona organització però la gent no hi va acudir tant com s'esperava, cosa que va deslluir, en part, la festa.

TORNEIG D'ESCACS PER A JOVES

El Club Foment d'Escacs de Campos torna organitzar, un any més, el

Torneig d'Escacs per a Joves Nadal '91, continuant amb la seva tasca de promoció de l'esport-ciència al nostre poble. El torneig es celebrarà al local social del club (Bar Ca'n Nina) els dies 23, 24, 27 i 30 de Desembre i 2 i 3 de Gener.

Hi poden participar tots els jugadors d'edats compreses entre els set i divuit anys.

CONCERT DE SANT ESTEVE

L'Obra Cultural Balear de Campos té previst dur al nostre poble un duo de flauta i guitarra per a la segona edició del Concert de Sant Esteve que s'encetà l'any passat amb l'actuació del guitarrista campaner Miquel Àngel Aguiló i Larriba (de Ca s'Apotecari Rosa). L'acte tindrà lloc a la sala de cultura de Sa Nostra el dia de la segona festa de Nadal.

DIMISSION DEL SR. FERRARI

Segons el Decret 88/91 de 31 d'octubre s'accepta la dimissió del Sr. Domingo Ferrari i Mesquida com a Secretari Gal. Tècnic de la Conselleria d'Agricultura. El substitueix el Sr. José A. Antuña Pastor.

Resulta curiosa la redacció del Decret, llegiu-lo si teniu interès pel llençatge críptic-administratiu. Aquí en teniu una petita mostra:

«L'estructuració dels circuits i

canals administratius en ares a aconseguir la major eficàcia i garantia en la prestació del servei públic és un factor a considerar quan al desenvolupament d'aquesta administració» (sic)

EXPOSICIÓ PÚBLICA DEL REGLAMENT DE POLICIA LOCAL DE L'AJUNTAMENT DE CAMPOS, DE LES MODIFICACIONS DE CRÈDIT I DE LES CLAUSULES DE CONTRACTACIÓ DE LES OBRES DE XARXA D'AIGUA A SA RÀPITA.

CONTRIBUCIONS ESPECIALS A SA RÀPITA PER LES OBRES DE SANEJAMENT I AIGUA POTABLE. Estan a exposició pública, a la Sala, fins dia 31 de desembre per tal de poder reclamar.

L'AJUNTAMENT HA APROVAT INICIALMENT DIVERSOS IMPOSTS I TAXES.

També estan a exposició pública des del 26 de novembre i per plaç de 30 dies hàbils per poder reclamar o manifestar el que vulgueu.

Es tracta de: l'impost de bens immobles, el d'activitats econòmiques, i les Taxes de Recollida de Fems, Escola de Música i Cementiri.

Vos desitja molts d'anys i vos ofereix preus econòmics per a regals de reis amb la liquidació total de gèneres de punt per home, vestits de vestir per a nina i més ofertes.

Visiti'ns sense compromís.

Carrer Santanyí, 34 • Tel. 65.22.97 • CAMPOS

ENCÍS DE COMMEMORACIONS

Sebastià Moranta i Mas

Quan el discurs que la tradició retallada, temptat per una sobtada alteració que ningú no pot explicar, avança pels camins fugissers de l'anarquia, sorgeixen els pensaments més inestables. He pensat que, tal vegada, els suposats bastiments del món contemporani no són aquells que tothom accepta. Per ventura, les conseqüències de la revolució industrial, els progressos de la tècnica o les mutacions de l'esfera política, al capdavall, tenen un valor certament anecdòtic. Vull creure, ara sí, que l'únic motor del nostre món no rau en l'economia, en la ciència o en les aventures bèl·liques, sinó, ben al contrari, en l'atmosfera desenfadada i lleugera de les

commemoracions. La nostra és l'Edat de les Commemoracions. Hem encetat un nou període històric i ningú no se n'adona. La indiferència de l'entorn em dol, i l'assimilació de la majoria als postulats de la meva demència és inviable, per desgràcia.

El record torna actualíssim aquell juliol de màgia, fa només dos anys, quan la televisió escampava arreu les imatges de la més fastuosa de les commemoracions que els meus ulls recorden. El Bicentenari de la Revolució Francesa fou una gran orgia d'abast universal, i un triomf sense pal·liatius de França i el miterrandisme: els llambrecs de la piràmide del Louvre, la desfilada dels Camps Elisis, la immensa figura tricolor de Jessye Norman mentre un món commogut escoltava «La Marsellesa»,...

Algunes memòries no són tan dolces, com el sentit vint-i-cinquè aniversari de l'assassinat de Kennedy, el 22 de novembre de 1968. D'altres resulten obertament agres, i representen de manera pal·liària les mixtificacions de la

Història, com les últimes comparses oficialenques que han ornat l'ombra de la Revolució Soviètica, cada 7 de novembre, fins arribar a la desintegració del vell mite que enguany ens ha corprès,...

Però les xifres de l'actualitat immediata es sintetitzen en la figura de Mozart. Aquell 5 de desembre de 1791, voltat d'una aura de fredor atemporal, perdut entre les rigors de l'hivern vienès i el dret de perpetuïtat que hom ha concedit a aquesta data, moria un dels personatges més controvertits i fascinants que hagin produït els segles. Recordam Mozart, ara més que mai, amb el perill inobviat de convertir-lo en un desdenyable bé de consum. L'efígie neoclàssica de Wolfgang Amadeus ha esdevingut una font d'ingressos extraordinària, i la rendibilitat del Bicentenari no ha decebut ningú. Esperem que la música, tot i els excessos i les estridències inevitables, n'hagi sortit prou ben parada.

El fet, ara com ara, em resulta irrefutable. La nostra història és un cúmul allargat

de celebracions, d'altisonàncies i fastos, actes de semblant d'intranscència, que són no obstant el teler del moment present. N'hem vist, tocat i palpat, n'hi ha hagut i n'hi haurà per a tots els gustos, i les ressonàncies del V Centenari ens obligaran d'anar a fer la passadeta per Sevilla i d'oblidar els descensos de la quotidiana malmesa. A Barcelona i Madrid no commemoraran gran cosa, però aprofitaran l'avinentesa per organitzar sengles gatzares que, pel que sembla, confondran gairebé la densitat d'aquestes pastures amb la de Bangladesh. Els melòmans, un cop adormits els ecos mozartians, girarem la mirada vers una ciutat italiana, Pésaro, que recollirà el testimoni quasi insuperable de Salzburg i recordarà així com Déu mana els doscents anys del naixement de Rossini.

L'esforç de l'especulació m'aboca a un somni profund. Abans, vull imaginar que les meves vel·leitats no són tal volta massa desafortunades, i que a algú podran interessar.

Publicitat a RESSÒ: Maria Bauçà, Tel. 65.01.47 • Laborables de 17'30 h. a 20'00 h.

SOBRASSADA PAGESA

es figueral

De venda a Ca'n Melero
(Campos)

Jaume I, 10 • Tel. 64.91.80
SES SALINES

PRÒXIMA OBERTURA

Sa Joieria

Carrer Major, 3

CAMPOS, MOZART, PROKÓFIEV.

Agraïm la contribució que l'Ajuntament, en la mesura en què les possibilitats del poble ho permeten, ha fet al conjunt de celebracions que tenen lloc arreu del món amb motiu d'aquesta empresa megalòmana que hom anomena «Bicentenari-Mozart». Així mateix, és prou significativa la inclusió en el programa de dues peces de Prokófiev, cent anys després del seu naixement, tot i que l'abast del muntatge mozartian hagi eclipsat el record del compositor soviètic en la majoria dels casos.

Al llarg del mes de novembre, i durant quatre vetllades, la volta acanonada del convent ha estat testimoni d'aquest cicle, integrat per dos concerts —dies 9 i 30— i dos audiovisuals —dies 16 i 23—. El primer concert ens presentava una magnífica violinista, Bàrbara Walus, acompanyada pel pianista Irene Jagla. Varen interpretar en primer lloc una marxa de «L'amor de les tres taronges» de Prokófiev, un veritable prodigi rítmic. Tot seguit, el concert es completà amb tres sonates per a violí i piano, una de Beethoven (l'Opus 21) i dues de Mozart (els KV. nº 481 i 547).

Els dos audiovisuals

presentats, en línies generals, són mereixedors d'elogi. Biel Massot i Pere Estelrich varen exposar, de manera clara i amb notable concisió —incidint massa en alguns aspectes, també—, les fites més destacades que han determinat l'evolució de l'orquestra occidental, des de les primeres figures del barroc fins arribar a la gran orquestra moderna de Wagner i Mahler. El segon treball presentat, la tercera vesprada, suposà un ràpid recorregut per la vida de Mozart, parant especial atenció en els viatges d'infantesa i en les tres ciutats que van establir les directrius de la seva evolució: Salzburg, Viena i Praga. Si tenim en consideració els mitjans tècnics disponibles, les deficiències de les audicions ofertes —fragments molt breus d'algunes obres destacades o representatives d'un període de creació— no minven l'atractiu dels muntatges.

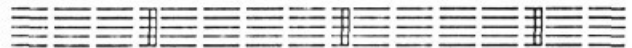
Tanmateix, l'acte de dia 30 és ben segur el més digne d'esment. El «Col·lectiu d'Artistes Lírics de Mallorca», sota el patrocini del Consell Insular, i proseguint amb el cicle de concerts «Mozart a la Part Forana», ens lliurà un programa atractiu i variat. Rere

la presentació de Catalina Valls —reconeguda actriu i poetessa—, la soprano Isabel Rosselló i els barítons Francesc Bosch i Rafael Aguilera, acompanyats al piano pel santanyiner Andreu Bennàsar, varen alternar les seves veus al llarg de les tres parts de què constava el programa. No em puc estar de mencionar la prodigiosa creació que feu Isabel Roselló del «Vou-verivou», així com també del «Voi che sapete», l'ària de Cherubino de «Le nozze di Figaro». És significativa també l'estrena de la cançó de Bartomeu Poquet, amb lletra de la pròpia Catalina Valls, «Capvespre de tardor», i la composició per a piano sol «Enyorança», que interpretà el mateix autor, Andreu Bennàsar. I, en una vetllada dedicada al record de Mozart, no podia faltar el «Là ci darem la mano», el duet de Don Giovanni i Zerlina, esdevingut justament cèlebre en el

decurs dels anys.

La petjada de Mozart mai no es marceix, pel que sembla. Rere el ritme frenètic i sovint lleuger d'un any atípic, amb les exigències del Bicentenari i el dinamisme de l'esdevenir internacional, seguirem escoltant amb expressió de delit aquella música primària i tan sovint fràgil, i visionarem un cop més les escenes més celebrades de les seves òperes. A l'hora de sopar, la veu abismal de l'estàtua del Comanador amagarà connotacions diabòliques. Veient la proximitat de la fi, la sentor dels àngels del «Lacrimosa» o els tumors del «Confutatis» ens abocaran al desig luxuriós de la mort. Sols en un món de tenebres, aleshores, imaginarem amb la intenció més cruel els refilets de la Reina de la Nit o els sons de joventut del «Glockenspiel» de Papageno.

Sebastià Moranta i Mas.

PROHEMA, S.L.

Estació de Servei, 24 H.

Carrer Sant Blai, 19 • Tel. 65.01.53 • CAMPOS

ASSESSORIA FISCAL

CAMPOS

Carrer Provença, 34 • 2º • Tel. 65.09.41
07630 CAMPOS (Balears)

Taller i Servei de Pneumàtics

M. BORDOY

**Venda i Reparació de Pneumàtics
Equilibrat Electrònic
Servei de Reparació Vulcanitzats**

Carrer Victòria, 57 (Cantonada Carrer Felanitx)
Tel. 65.21.93 • CAMPOS

MOLTÍSSIMA GENT AL FOGUERÓ DE SANTA CATALINA

Més de mil assistents desbordaren les previsions dels organitzadors

Jaume Lladó.

El passat dissabte dia trenta la Plaça de Can Pere Ignasi es va vestir de festa amb el fogueró de Santa Catalina organitzat per diverses entitats culturals i cíviques del nostre poble, com són l'Escola de Ball Mallorquí Tomàs Garcías, l'Obra Cultural Balear, el Club d'Esplai Parroquial, el Club l'Esplai de la Tercera Edat, l'Associació de Veïnats Camp de l'Ós, el Club Hípic Campos i nosaltres mateixos, la revista Ressò, units en un objectiu comú: recuperar una festa ben mallorquina i ben campanera.

Un objectiu que es pot considerar totalment assolit (quant a l'edició d'enguany, com és clar) vista la gran assistència de públic, que va desbordar totes les previsions dels organitzadors, fet que va provocar que s'acabassin els refrescs i els tassons i quasi quasi, el pa. Es varen vendre més de 350 racions de llonganissa i botifarró, es varen utilitzar més de 800 tassons, i es varen repartir de forma totalment gratuïta més de 70 litres de vi i més de trenta coques dolces. Segons els organitzadors hagué moments en que a la Plaça hi havia aprop de mil persones

FOTO: Damià Prohens (Foto Vidal)

i el número total d'assistents superà amplament aquesta xifra.

Els més vells pogueren recordar quan els foguerons de Santa Catalina eren un fet habitual, quan el dissabte de Santa Catalina podies anar de fogueró en fogueró simplement anant de carrer en carrer; quan, si et passejaves per foravila podies veure els llumets vermells dels foguerons en totes direccions.

Una tradició que, a poc a poc va anar caient en desús i que, des d'uns anys ençà hi ha hagut diversos intents de ressucitar, ara des de qualche associació cultural o cívica (Centre Cultural, Club d'Esplai), ara des de qualche iniciativa particular.

La revetlla va comptar amb l'animació del grup «Els Raiguers» de Binissalem que va ésser molt aplaudit al final de la seva actuació

El moment de calar foc al fogueró fou un dels moments culminants de la vetllada. Però més espectacular va

ésser el moment en que les flames arribaren al ninot que presidia l'acte. Un ninot que havien construït el mateix horabaixa els al.lots i monitors del Club d'Esplai i que, com que estava ple de bombetes, començà a fer esclafits tot just va sentir la calor del foc.

Ara bé, el més destacable de la festa fou, probablement la gran quantitat de gent que va sortir a ballar, amb representació de quasi tots els pobles de la comarca: Porreres, Lluçmajor, Calonge, Felanitx, Manacor,...i, natural-

ment, Campos, amb la participació dels alumnes de l'Escola de Ball Mallorquí Tomàs Garcías de l'Obra Cultural Balear i d'alguns membres de l'Agrupació Brot de Taparera.

Un altre fet important fou l'estreta harmonia aconseguïda entre les diferents entitats organitzadores i col.laboradores, un fet no molt habitual al nostre poble, no molt acostumat a l'experiència de l'organització conjunta d'activitats d'aquest tipus. Tal vegada just per això aquest fogueró ja s'ho pagava.

**Es
Campanar**

Autoservici
Carnisseria

Cantonada Carrer Major, Carrer Sant Julià
Tel. 65.07.69 • CAMPOS

LA GENT GRAN S'HO PASSA D'ALLÒ MÉS BÉ

FOTO: FOTO VIDAL

Com cada any, la gent de la vila va fer una excursió per diferents indrets de l'Illa, ben empesos i guiats per l'Associació de la Tercera Edat i per «SA NOSTRA», que la patrocinava. L'èxit d'organització —i de participació— va esser total. I perquè és bo que es facin aquestes excursions els felicitem a tots, tot i desitjant que es puguin repetir amb salut i bona gresca.

creu, 2 • tel. 65.03.46
07630 campos

j. segura, 5 • tel. 55.08.02
07500 manacor

molts d'anys
i
bones festes

es punt

Distribució de Begudes

SILVESTRE GINARD

Vos oferim:

- SCHWEPPE
- TRINARANJUS
- LA CASERA
- CERVESSES DAM
- AIGÜES MINERALS I
DE MANANTIAL
- VINS UNIÓ

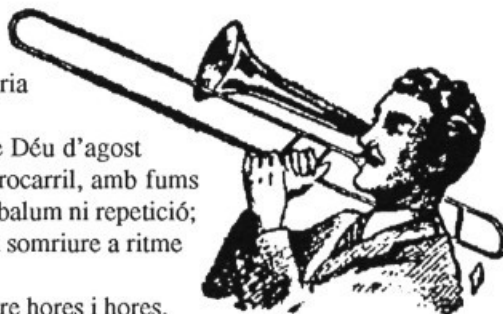
Travessera Carrer Nord, s/n. • Tel. 65.23.03
07630 CAMPOS

CAMPOS D'UN TEMPS

De berbenes se'n fan i se n'han fet des de fa molts anys. Fins i tot ens resultaria imprecisa i difícil d'aclarir la data en la qual començaren aquests trulls a la nostra vila. Però la festa encara continua, amb distinta eufòria i incidència que abans, evidentment; encarats tots al so festiu de la vetlada.

A la darrerria dels anys cinquanta, la berbena de les Festes de la Mare de Déu d'agost la feren a l'explanada que hi havia davant Sa Central -elèctrica- del carrer Ferrocarril, amb fums de foc recent i polsim de carrer encara no regat. Fou una vetlada única, sense embalum ni repetició; encara que vestíssin el carrer amb paperins d'alegria i quedàs tothom convidat a somriure a ritme de swing.

Les orquestrines locals **Brasilia** i **Sis Son** s'encarregaren de donar-li il·lustre hores i hores. Els trompetistes bufaven fort. La gent suava i bevia orxata o palo amb sífó. Devia fer una calor intensa, i una pluja inesperada degué banyar els paperins que adornaven el carrer. Però això sí, els programes espargits per les tavernes i a la Plaça Major del poble anunciaven que al recinte de la festa hi hauria un «Esmerado servicio de bar, helados y bocadillos».

d. h.

LA GUIA DE CARRERS, COMERÇOS I EMPRESARIS DE CAMPOS, A LA RECTA FINAL.

Ja no es torbarà gaire a sortir a la venda una publicació de caire local molt especial. Durant mesos i mesos hem fet feina per poder oferir una guia dels carrers de Campos, acompanyada d'una relació de totes les empreses, botigues empresaris, serveis públics, etc. que hi ha a Campos.

Si sou empresaris o teniu qualche establiment públic i encara no heu estat visitats per qualche membre de l'equip, aviat passarà qualcú a explicar-vos el projecte. Aviat tendreu més notícies.

*L'equip redactor de la Guia de Carrers,
Comerços i Empreses de Campos.*

**A DROVER
E LECTRÒNICA**

Tècnic especialista en telecomunicacions

Reparació i Muntatge:

Parabòliques • Alarmes

T.V. Video • Antenes • Hi-Fi

Horari: De 9 h. a 13 h. (Contestador automàtic)

Aigua, 17 • Tel. 65.26.86 • 07630 CAMPOS

NOTES D'ESGLÉSIA

DIA DE L'ESGLÉSIA DIOCESANA

Enguany s'ha sobrepassat la quantitat recaudada l'any passat per aquest dia dedicat a l'Església Diocesana, és a dir, a la conscienciació de la necessitat de subvenir les necessitats diocesanes de la nostra Església. Mallorca hauria de ser tot u tal i com és un sol Bisbat.

ADVENT: MISSA A LES 11 PER NINS, NINES I JOVES

Els quatre diumenges

d'Advent, el primer dia 1 de desembre, la Puríssima, hi haurà una Missa pensada a propòsit pels nins i nines i joves, especialment pels qui van a catequesi. S'ha demanat una especial col.laboració als pares i mares.

FESTES DEL CENTENARI DE LES MONGES DELS SAGRATS CORS

S'acosta l'acabament o clausura del Centenari de la Fundació de les Germanes dels Sagrats Cors. La cloenda de l'Any Jubilar serà a les 8 el 29 de gener. Ja estau avisats!.

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ MIQUEL LLADÓ

Avda. La Verge, s/n. - Tel. 65.06.75

SALUT I FORÇA! RECTIFICAR ÉS DE SAVIS

Joan Adrover i Mascaró.

M'ha arribat a les mans una edició de l'Ajuntament de Campos que amb el títol «La toponímia de la Costa de Campos» ens ofereix un estudi exemplar dels topònims del nostre litoral. El seu autor, en Cosme Aguiló de Santanyí. Fins aquí una monada.

Llegint la justificació d'en Sebastià Roig i Montserrat al començament de l'obreta, hi he trobat unes frases elogiades des de qualsevol punt de vista: «És vital per a un poble la recuperació i actualització del seu patrimoni cultural», «... part de nosaltres mateixos salvada, signes de vida d'ahir i d'avui del nostre poble que, gràcies a aquesta edició, difícilment es perdran».

Seguint seguint he arribat a la pàgina 39 de l'opuscle i una nota d'En Cosme m'ha fet recordar una assignatura pendent des del Consistori anterior. I dic pendent per dos motius, un perquè crec que encara som a temps a adobar allò espenyat i segon perquè en Sebastià Roig era per aquelles saons el primer responsable oficial del món cultural campaner. La nota que en va cridar l'atenció diu textualment:

"L'antropònim corespon al seu antic propietari Guillem Ginard Suñer a "Torrer", que morí sobtadament aprop d'aquest indret. Fa uns anys, amb l'obertura d'un carrer, desaparegué salvatgement la làpida que recordava el fet i que havia estat col·locada per iniciativa de D. Antoni Ferrer (el capellà Ferrer), amb la següent inscripció: "Dia 20 d'abril de l'any del senyor 1957 morí de repente esmotxant aquest pi barraquer l'amo En Guillem Ginard Suñer (a) Torrè a s'edat de 73 anys. Descansi an pau aixísia". La intensa recerca del fill d'aquest home, indignat amb tota justícia, no ha estat suficient perquè l'estela retorni al seu antic emplaçament, o a les seves proximitats. El menyspreu per la història i el poc respecte pels sentiments arriben a límits insospitats."

No crec que en Sebastià Roig vulgui perpetuar en lletra impresa una contradicció tan clara entre la seva afirmació a la introducció i el comentari de l'autor a la pàgina esmentada.

En poques paraules, en nom de la família Ginard de Ca'n Torrer i de tots els campaners, voldria que ben aviat tornàssim tenir la làpida al seu lloc, l'original si és recuperable o sinó una reproducció. Seria una rectificació ben apreciada per part de molta gent.

**Llogam local ideal per a
Oficines, Consultes,
Perruqueria . . .
Informació: Tel. 65.06.88**

S'HA DIT QUE. . .

«No comprenc com hom pot passar per davant un arbre sense sentir-se feliç només veient-lo; parlar amb una persona i no sentir-se feliç estimant-la. Quantes coses meravelloses ens topam a cada passa! Mirau els infants, contemplau l'aurora divina, observau els ulls que us miren i us estimen!»

Fedor DOSTOIEWSKY (1821-1881)

MODA /// LLIURE

*Roba per home i dona
Secció per a gent jove*

Carrer Santanyí, 51 • Tel. 65.24.44
07630 CAMPOS

Ros. Ros. Ros. Ros. Ros.
Home i dona

Qubio's
peluqueros

Aprofitam l'ocasió per
enviar-vos uns
Molts d'Anys i Feliç Any Nou

Carrer Major, 27, 1r. • Tel. 58.23.16
07260 FELANITX

Carrer Major, 4, C • Tel. 65.08.50
07630 CAMPOS

LA TERRA I EL TEMPS (DESEMBRE)

Aquesta mesada fredolenta, la darrera de l'any, el millor que es pot fer és escalfar-se devora el foc, però és possible continuar exsecallant figueres i garrovers. També va bé collir taronges, mandarines i aranges.

En general, és bon temps per sembrar qualsevol tipus d'arbre. Hom diu que no hi ha lluna com la prima de Nadal per tallar pi, reempeltar ametlers vells i empeltar els joves. Malgrat tot, si fa molt mal temps pot ser fotut per als ametlers.

A la muntanya és el temps d'aplegar oliva i fer oli a les totes, per a continuació eixarmar, cavar soques i exsecallar les oliveres; així mateix, també és el moment de collir aglans -els agres per als porcs i els dolços per torrar o menjar crus- cercar esclata-sangs i arreplegar llenya i fer carbó.

Si collíreu olives per salar convé mantenir-les en remull amb aigua clara fins a la lluna vella de març i llavors posar-les amb aigua-sal; anau alerta a no rompre abans d'hora el tel que es forma damunt l'aigua, si no voleu que les olives us tornin sabateres.

Les saons d'aquest mes són bones per a les pastures

i també per sembrar blat i xeixa si no han pogut acabar dins el novembre. Als llocs de secà es poden llaurar les terres que se sembraren a la primavera. Antigament també solien acabar la sembra de l'ordi, la civada i de les lleguminoses, i feien les acaballes amb una gran bunyolada.

Convé llaurar la vinya devers Nadal i femar-la. Es pot aprofitar el temps fent nets els cups i preparar els cellers per a l'any següent.

A l'horta, es poden sembrar hortalisses, i patates per la Puríssima; fer el planter de tomàtiques, pebres i albergínies; i fer collita de colli-fors, raves, patates, llegums, mongetes, cigrons, llenties, cols de Brussel·les, pebres vermells i verds, moniatos, carabasses, melons hivernencs i apis.

La Puríssima (dia 8) és el dia més assenyalat per començar a fer les matances. No convé fer-les en lluna prima perquè els botifarrons s'esclaten; hom creu que si la lluna creix o és plena els budells són més amples i gruixats. Per Sant Tomàs agafen la porcella pel nas. Per Sant Tomàs també collien murtons i aglans, que es duïen al mercat de Sineu. A final de

mes és la plena dels indiots al mercat. Devers Nadal hi ha qui fa l'agost amb la venda d'indiots i pollastres.

Aquest mes demanen els anyells primerencs i comencen a munyir i a formatjar; neixen els anyells de mig temps i els cabrits. Els porcells que neixen dins el desembre no solen tenir mal i són dels que creixen aviat.

Si feia bon temps, el dia de la Puríssima augmentaven la ració a les bèsties; es creia que era senyal de bona anyada i que l'esplet seria abundós.

Després de les pluges de la tardor que han rentat les teulades i carreres, és bon temps per girar la canal i omplir les cisternes i les aljubs.

Si teniu ganes de saber el temps que farà l'any que ve, observau els dotze dies abans del dia de Nadal i els dotze següents. La vigília de Nadal i el segon dia de Nadal representen el desembre, l'avantvigília de Nadal i el tercer dia de Nadal el novembre i així successivament, tot començant el dia de Santa Llúcia. Si plou, per exemple, la vigília de Nadal i el segon dia de Nadal, el desembre de l'any que ve serà plujós. Fer aquestes observacions es diu

«fer el compte de Salomó» i, a Manacor, els vint-i-quatre dies s'anomenen «els dies d'encoure».

Dia 2 és Santa Bibiana; contem que si plou aquest dia plou durant quaranta dies i una setmana. Dia 4 és Santa Bàrbara, amb qui pensam quan fa trons i llamps. Dia 8 és la Immaculada Concepció. dia 13 Santa Llúcia, que ens guarda la vista. Dia 21 Sant Tomàs. Dia 26 Sant Esteve. I dia 31 Santa Coloma i Sant Silvestre. Així, «desembre finat, any acabat». Una darrera advertència. Dia 28 fan festa tots els Sants Innocents; convé anar vius i sobretot armar-se de paciència.

De totes maneres, el plat fort del mes són les festes de Nadal i Cap d'Any: convé fer el Betlem i no tallar massa arbres. Preparau les coques bambes, de torró, les ametles torrades, els raïms, els aglans, la llet d'ametlla i d'altres llepolies. Les persones que no vagin a Matines i a escoltar la Sibilla es poden escalfar amb el tió de Nadal i torrar neules.

*Antoni Ginard
Andreu Ramis*

© José J. de Olañeta, editor.

Carrer Creu, 1
Tel. 65.03.34
CAMPOS (Mallorca)

Cafè
CA'N NINA

Tapes variades i Gelats

Carrer Creu, 6 • Tel. 651011
CAMPOS

PERQUÈ TENIM TANTES PORS? (2ª part)

Clementina Clara

Si provàssim de començar a tenir confiança en nosaltres mateixos, les nostres pors, a poc a poc, desapareixrien!. Si, a més, miram les nostres pors d'una manera objectiva, veurem que la major part de les coses que ens fan por, no arriben a materialitzar-se, a succeir. La majoria de les nostres pors cròniques són irracionals. Estan basades en fantasies falses i negatives. I només una part petitíssima d'aquelles fantasies arriba a passar realment.

Amb aquesta manera negativa de pensar tudam el temps d'una manera terrible perquè ens preocupam pel futur en lloc de submergir-nos i disfrutar al cent per cent en el moment actual, ÀRA.

Les nostres pors són totalment improductives i ens impedeixen de veure la nostra situació actual real. Viure amb por vol dir viure en un món de por i de fantasia.

En lloc de comprendre que totes les coses són susceptibles a les Lleis de les modificacions i dels canvis, provam i tornam a provar d'assegurar-nos la possessió d'objectes i de situacions. Una tal conducta aporta sense excepció a un estat mental dominat per les pors. Perquè prest o tard haurem d'amollar allò que consideram «nostre». El nostre cotxe nou a la llarga es rovellarà i no servirà pus. Els nostres infants es faran independents de nosaltres i prendran el vol.

Aquesta tendència nostra a aferrar-nos a les coses, a la qual tenim tanta tirada, és com nedar contra corrent. És lluitar contra la Llei elemental de les

El Ioga Psicologia ens ensenya d'eliminar totes les nostres pors, simplement observant-les. I observant-les amb una actitud objectiva de manera que puguem veure quines són les esclavituts i dependències que ens creen aquestes pors.

modificacions i dels canvis que existeix dins tot l'univers. I aquesta lluita només ens produeix mal i tristor.

Evitar aquest estat espiritual errat i viure en harmonia amb nosaltres mateixos és possible i hauria de ser una de les fites importants d'aquesta vida.

(seguirà el mes de gener)

«MANTENIU EL VOSTRE EQUILIBRI MENTAL ENMIG DELS CANVIS DEL MÓN SENSE TENIR EN CONSIDERACIÓ NI L'ÈXIT NI EL FRACÀS, NI EL BENEFICI NI LA PÈRDUA, NI EL PLAER NI EL DOLOR. EN LES VOSTRES ACTIVITATS TENIU SEMPRE LA MENT EN DÉU».

S. Sivananda.

SURT DEL MEU INTERIOR,
/TU QUE BRILLES.
PRESENTA'T A MÍ I MOSTRA'M
/LA LLUM

PURESA - ETERNA.
RESSUCITA, TU QUE NO
/HAS NASCUT MAI
NI MORIRÀS MAI.
LA MEVA PERSONA, AIXÍ COM
/ÉS ARA,
T'ÉS INDIGNE.

La llengua,
feina
de tots

MUSIC - BAR
C. AMER, 8 CAMPOS

EQUIP DE FUTBOL DEL CAMPOS 1959-60

D'esquerra a dreta i de damunt a baix

- 1.- Guillem Garcias
- 2.- Cosme Garcias Garcias
- 3.- Miquel Torres Mas
- 4.- Damià Taberner Monserrat
- 5.- Miquel Vicens Rigo
- 6.- Lito Martínez López
- 7.- Miquel Ballester Vidal
- 8.- Guillem Mas Forteza
- 9.- Miquel Ginard Roig
- 10.- Sebastià Ramis
- 11.- Tomeu Prohens Noguera
- 12.- Antoni Monserrat Sala

CUINES SANZ

Dugui'ns les mides de la seva cuina i triï entre més de vint-i-cinc models diferents.

De la resta ens n'encarregam nosaltres.

Carrer Ortega i Gasset, 8
TEL. 24.84.84
PALMA DE MALLORCA

S'EMBULL

CORSETERIA

MERCERIA

PERFUMERIA

LLANES PINGOUIN

Carrer Àfrica, 15 • Tel. 65.09.16
CAMPOS

JA SOM A NADAL

ELS CUINERS DEL REI, l'altre dia, mirant la televisió, veren una enfilada d'anuncis de torrons. Uep, i ja som a Nadal! digué un, i tots es posaren a cercar receptes als quaderns de les padrines per estar a punt en dia tan assenyalat. Ells són ben conscients que aquestes festes de Nadal, una de les coses que els dóna encant són precisament aquests plats característics que es van repetint d'any en any per fer del dinar de Nadal un dels més saborosos i opípars de tots quants dinars de festa se celebren a les cases.

Nadal és avui una festa religiosa, la més important del Cristianisme que no ha perdut, però les seves arrels paganes. Coincideix amb el Solstici d'hivern i gairebé en totes les celebracions nadalenes d'aquestes contrades hi trobam reminiscència d'aquest culte al Solstici.

En la nit més llarga de l'any els pre-cristians celebraven el naixement del déu Sol, l'endemà el dia es començava a allargar, la natura entrava en un nou cicle, els arbres començaven a florir. Aquest vespre era una manifestació d'alegria i goig on mai no mancaven els bons menjars.

El Cristianisme transformà aquesta festa en una acció de gràcies (les Maitines o Missa de Gall i va convertir el Sopar Solsticial en allò que coneixem pel dinar de Nadal. Molts de pobles, però, han decidit de seguir celebrant la nit de Solstici d'hivern de la manera viva i desenfrenada com ho feren llur besavis encara no batiats; no així els mallorquins, que hem fet del dinar de Nadal un esdeveniment.

Aquestes festes, com totes les festes importants —Pasqua, darrers dies, etc.—, tenen uns plats característics que no poden mancar a cap taula: endiots farcits, sopa de Nadal, rostit, aguiat amb prunes seques i lo més propi, els torrons i dolçaines: torró cuit, torró fort, coques de torró cruu, torró de pasta reial, amargos, tambor d'ametlla, coques bambes, coques raïsones. . .

En tota aquesta enumeració hem deixat de banda la beguda per excel·lència de les Festes Nadalenques, el cava; el moment de destapar la botella de cava i fer sortir el suro cap al sòtil, és el moment més crepitant de tot el dinar de Nadal.

Però això és un tema que ja tractarem el mes que ve.

Per preparar un bon dinar de Nadal els Cuiners del Rei s'han volgut assessorar en grans especialistes en el tema. Per això ens hem posat en contacte amb N'Antoni Pinya i Na Margalida Alemany, dos grans cuiners i professors de cuina que varem poder veure en acció fa dos mesos a Campos quan participaren a la 1ª Setmana de Cuina Mallorquina que organitzà, per Sa Fira, l'Obra Cultural Balear.

Les seves recomanacions es poden llegir, juntament amb aquest article a la secció de «Les receptes del mes».

I ja res més, amb una copa de cava a la mà, els Cuiners del Rei vos desitgen, amics lectors, unes bones festes de Nadal i un millor any 1992.

Redacció.

FIDEUÀ DE GANDIA

Ingredients per 6 persones.

- 600 grs. de xigales
- 300 grs. de gambes pelades.
- 500 gr. de rap.
- 600 grs. de fideus del Nº 3
- 2 alls
- 200 grs. de tomàtiga
- 1 cullerada sopera de pebre bort
- Oli
- Brou de peix
- Un poc de safrà

Sofregir dins una paella les gambes i les xigales, s'hi afegeix l'all capolat, la tomàtiga i el rap. Una vegada sofregit s'hi posa el brou de peix.

Quan comença a bullir s'hi posen els fideus i es cou durant 15 m, al final de la cocció s'hi afegeix el safrà. Una vegada cuita es pot posar 5 minuts dins el forn.

POLLASTRE FARCIT DE DÀTILS

per Margalida Alemany.

- 1 Pollastre
- 1/2 Kgr. de dàtils
- 1/4 de «bacon»
- Sal i pebre bó
- Oporto

Es treuen els ossos del pollastre i es posa en adob amb sal, pebre bó i l'Oporto durant una estona, es lleven els pinyols als dàtils i s'emboliquen amb una tallada de «bacon». Es col·loquen damunt el pollastre, es tanca i es cús.

Es cou al forn durant una hora, aproximadament. Esté en premsa un parell d'hores.

SALSITXÓ DE NOUS I DÀTILS

per Margalida Alemany.

- 250 grs. de dàtils sense pinyol
- 150 grs. de nous
- 250 grs. de sucre
- 1 tassó d'aigua
- sucre en pols

Amb l'aigua i el sucre es fa un almíbar en cinc minuts, s'hi tiren els dàtils i els nous a trocets i es va remenant fins que es desferra de les voreres.

S'estén un padaç blanc i s'ensucra amb el sucre pols i s'hi estén la pasta i s'enrevoltilla com un «rodillo», es ferma a cada cap ben estret i es posa dins la gelera. Al cap de dos dies es desembolica i es pot tallar.

🍴 **BON PROFIT** 🍴

Bàrbara Montserrat

ULL CRÍTIC

L'Ajuntament promou (?) una política de normalització lingüística pràcticament total. Però ens hem de demanar, quina llengua vol normalitzar?, què impedeix la normalització real? o si l'Ajuntament enten això com a «normalització pràcticament total».

Santañy, Santany?, simplement VERGONYÓS!!.

FOTOS: FOTO VIDAL

* **PASTISSERIA**

FORN

SBERT

C/. Síquia, 68 - Tel. 65.01.79
CAMPOS

S'elàstic

Club Gimnastic

- * KARATE-DO
- * APRIMAMENT
- * GIMNÀSTICA
- * MANTENIMENT
- * GIMNÀSTICA PER A NINS (de 7 a 12 anys)

- * PESES I MÀQUINES DE MUSCULACIÓ
- * GIMNÀSTICA ANTIREUMÀTICA PER A LA TERCERA EDAT

HORARI: MATINS: de 10 a 11
CAPVESPRES: de 6 a 10

C/. Àfrica, s/n. - Campos

UNA CITA EUROPEA D'AEROMODELISME

Un nom, Mateu Rigo, el nou competidor, en el sentit més noble i esportiu de la paraula, ha estat el primer del Grup d'Aeromodelisme Campos «Club ULCA», que ha participat als campionats de les Balears d'Aeromodelisme, en vol circular en la modalitat de combat, que va tenir lloc els dies 19 i 20 d'octubre al polisportiu Príncep d'Espanya.

Hem de reconèixer el mèrit d'en Mateu, primer per la seva edat, i en segon lloc per participar amb els millors equips de l'àmbit internacional. Anglaterra, actual subcampeona del món, i Letònia, —aquests dos països es consideren com els millors a l'àmbit internacional— Alemanya, Rússia, Holanda i Finlàndia, a més de vuit equips

espanyols.

Les condicions meteorològiques adverses llevaren esplendor a una especialitat que es caracteritza per l'espectacularitat. La victòria final va esser per al suec Ostman, seguit pel rus Trifonov i el britànic Jones. El primer mallorquí a la classificació va esser Mc. Intosch, que va ocupar la quarta plaça i Mateu Rigo el valuós cinquè lloc.

En definitiva, els aeromodelistes de Campos hem d'estar d'enhorabona i, repetesc, hem de reconèixer el mèrit d'en Mateu. Per tot això esperam veure'l participar a pròximes competicions, defensant el Grup d'Aeromodelisme Campos «Club ULCA».

Aquest esdeveniment demostra que malgrat les tra-

ves administratives, econòmiques i la manca de suport, l'aeromodelisme continua surant de cada dia més en l'àmbit juvenil, i el seu amor a un esport d'alta valor educativa, i que, trobant la necessària ajuda institucional, es

convertiria en un model a seguir per a la plena divulgació i l'ensenyament a l'ambient de l'aviació esportiva d'Espanya.

F. Miró.

Podeu trobar RESSÒ als següents punts de venda:

CAMPOS

- Supermercat Ca'n Melero
- Forn Ca'n Nadal
- Supermercat Ca'n Sion
- Estanc Ca'n Mitxo
- Autoservici Ca'n Verdera
- Autoservici Es Campanar
- Estanc Ca'n Pomar
- Impremta Roig
- Foto-Cine Vidal
- Impremta Adrover
- Forn Ca'n Vadell
- Ca'n Joan Rotger
- Granja Ses Voltes
- Ca S'Esparter
- Merceria Aina Fullana
- Forn de Ca'n Pere

SA RÀPITA

- Supermercat Brisas
- Colmado Puigserver
- Estanc Bris

COLÒNIA DE SANT JORDI

- Forn Ca'n Nadal

LLUCMAJOR

- S'Àmfora

FELANITX

- Impremta Ramon Lull

SES SALINES

- Papereria-Copisteria Can Nova

CAFÈ BALEAR

La nova direcció
vos desitja

**Molts d'Anys
i
Bones Festes**

Carrer de s'Aigua, 30
CAMPOS

BÀSQUET

Uep!. Aquest mes ho passarem malament amb l'espai ja que són cinc els equips campaners en competició destacant el de MINI-FEMENÍ. Au idò, anem per feines:

Mini femení

09-11-91	17 Bàsquet Inca - Campos 24
16-11-91	25 Campos - Sagrats Cors 24
23-11-91	27 Sant Josep- Campos 26
30-11-91	31 Campos - Sant Agustí 6

Gran inici de temporada el d'aquest equip que a més de guanyar tres partits el que ha perdut l'annotador i l'encarregat del cronòmetre van cometre un parell d'errades.

Infantil femení

02-11-91	46 Sant Vicenç Paul - Campos 30
09-11-91	50 Campos - Colonya Pollença 80
16-11-91	82 Sant Josep «A» - Campos 43
23-11-91	33 Campos - Santa Maria 62
30-11-91	75 Lluçmajor «A» - Campos 25

Aquest equip que l'any passat realitzà una gran temporada i pujà al grup «A» s'ha trobat que aquest any no te les jugadores que l'any passat duien el cap davant de l'equip i aquestes joves malgrat fer tot el que poden es troben amb equips molt més veterans que elles. En el partit contra el Sta. Maria no es pogué comptar amb la presència de n'Aina Esquinas i els seus 20 punts cosa que hagués fet variar el resultat.

Cadet Masculí

03-11-91	52 Shadow B. I. «B» - Campos 28
09-11-91	60 Campos - Joan Capó 67
16-11-91	89 Penya Barcelonista B. I. «A» - Campos 35
23-11-91	48 Campos - Perlas «B» 74
30-11-91	39 Campos - Lluçmajor 100

L'altre equip que ha canviat la categoria també ha començat fluixet a causa de la major veterania de gran part dels seus contraris una forma física un poc baixa, esperem que a mesura que passin els

partits els resultats millorin. Ara són entrenats momentàniament per n'Andreu Prohens per mor de que na Sebastiana Calafat està convalescent d'una operació.

Junior Masculí

02-11-91	33 Campos - Prohaci Mca. «Es patronat» 101
09-11-91	97 GESA Alcudia - Campos 50
16-11-91	38 Campos - La Salle 71
23-11-91	60 Campos - Collerense 41

Segueix en la seva tònica de perdre partits, però s'ha de tenir en compte que hi ha un gran nombre de jugadores que tenen problemes per assistir als entrenaments. En el partit contra el Collerense són de destacar els 4 triples aconseguits per en Rafel.

Senior Masculí

03-11-91	44 Palerm Porreres - Campos 36
10-11-91	72 Campos - Sa Pobra 53
17-11-91	66 Escolar - Campos 65
24-11-91	60 Campos - Son Gotleu 40
01-12-91	36 Sanimetal Artà - Campos 45

Altre volta s'han tornat a guanyar tots els partits i el primer fora. Després del partit dins Porreres en el que hi hagué problemes a causa de la duresa, ja habitual, de l'equip local i del mal arbitratge que no la sabé tallar, el nostre equip ha tingut una trajectòria ascendent perdent dins Escolar a la prorroga, estant l'equip format per 5 seniors i 3 juniors que el dissabte anterior havien jugat quasi tot el partit i no hi pogué estar present l'entrenador. L'equip campaner disposà en els darrers moments del partit d'un u més u i de dos tirs lliures, ja acabat el partit, que els nirvis no feren possible que es convertissen.

Trob que després de dos mesos de competició és hora de parlar un poc d'en Joan «Barraca» entrenador dels seniors: en Joan en els seus anys de jugador va jugar amb tots els seniors i sab bé quin profit pot treure de cada jugador. Ell té ben clar que el que volen els jugadors és entretenir-se i passar gust de jugar. Ell s'ha marcat com a objectiu ajudar el més possible a arreglar les errades que comet cada jugador i donar ànims durant tot el partit.

Ja per acabar vull recordar que al Camp Municipal d'Esports encara hi cap molta gent per animar als nostres equips ANAU-HI.

Miquel Oliver i Bauçà.

FUTBOL • EL CAMPOS ENS FA PATIR MASSA •

Posats a esser sincers, i mirant la realitat amb ull agut, hem de dir que enguany, o ara com ara, l'equip de futbol del Campos que juga a la primera preferent no ens satisfà, i no únicament pels resultats aconseguits, generalment negatius, sinó perquè hem d'entreveure que hi ha moltes coses que no marxen així com toca, i això sia dit sense voler agraviar a ningú.

President, junta directiva, entrenador, jugadors i tants d'etcèteres com volgueu, enguany no han aconseguit assentar l'equip. El Campos ens fa patir massa als aficionats que diumenge si, diumenge també, acudim al camp per passar unes hores d'horabaixa intentant esborrar maldecaps quotidians, i ajudant així com podem a animar els jugadors que suen el cor i el fetge sobre el terreny de joc perquè guanyi l'equip que consideram el nostre equip.

A l'hora d'escriure aquest comentari el Campos ha jugat 15 partits, n'ha perdut 7, n'ha empatat 6 i n'ha guanyat únicament 2, tant l'un com l'altre a camp contrari (Constància i Ses Salines). Però allò més lamentable és que el Campos encara no ha pogut guanyar un sol partit al nostre camp, fet, aquest, que fa que la suma de negatius ja sigui molt mala d'aguantar —exactament sis— a mitjan temporada.

Un altre fet a remarcar són els gols encaixats pel Campos en aquests quinze partits. 23 gols són molts de gols, quan el Campos s'havia caracteritzat sempre per encaixar-ne pocs. No és que volguem dir que n'Adrover —que enguany no juga— fos una penyora, ni que en Martínez i en Servera siguin més o més poc afortunats. Però allò cert

és que el Campos ha encaixat molts de gols. I remarcar aixímateix que els que ha aconseguit marcar el fan el tercer equip que més pocs gols ha marcat a la regional preferent, únicament 13.

Així, evidentment, el panorama del futur és presenta gris i problemàtic. Però tot i això hem de considerar que el Campos no ha jugat malament, sobretot al seu camp. Hem vist tots els partits, i la veritat és que el Campos no era mereixedor dels resultats finals que es donaren. Però la sort, o la mala sort no depenen únicament del joc sobre el terreny, ni de les oportunitats davant la porteria, sinó dels resultats finals.

El Campos, com deiem a l'inici, enguany ens fa patir massa. Els espectadors, els bons aficionats de sempre, veuen que les coses li surten malament al Campos, i que poca cosa es pot fer, ara com ara, perquè millori.

No pretenem aquí culpar a ningú, ni a la directiva ni als jugadors. Però la veritat és que les coses van malament, o no van com tots voldríem, i que s'hauran de millorar, o canviar moltes coses.

Serà qüestió d'espavilar-se, i anar molt alerta, perquè el Campos juga a la categoria que s'ha guanyat a pols durant molts anys, i on té el seu lloc merescut. Però s'haurà de jugar amb més decisió i eficàcia si es vol conservar aquesta categoria a final de temporada. Depèn un poc de tothom. I nosaltres desitjaríem que tot anàs millor. Aviam si diumenge hi ha sort i guanyam el primer partit a casa.

Redacció.

ESPECIALMENT PER CAMPOS

**UNS PREUS PER ELS
"TEMPS DE VAQUES MAGRES"**

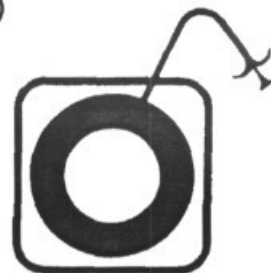
UNA NOVA LÍNIA DE SERVEI QUE AFEGIM
A LES HABITUALS NOSTRES

ARA ELS CAMPANERS PODEU TENIR
UN BON REPORTATGE FET NOSTRO
A UN PREU INTERESANTÍSSIM

**REPORTATGE DE 40 FOTOS I VIDEO
TOT PER 140.000 PTES.**

VENIU I TENDREU INFORMACIÓ
SENSE CAP COMPROMIS

Vidal

Carrer de Plaça, 15 • Tel. 65.06.43

IMPORTANT: Aquesta promoció és aprofitable exclusivament per els campaners.

És vàlida per a qualsevol data concreta de 1992, sempre que la reserva es confirmi abans de dia 31 de gener

Sa Canova

**UN NOM DE PRESTIGI
EN LA CUINA MALLORQUINA,
ELS OFEREIX DES D'ARA
ELS SEUS DOS RESTAURANTS:**

Restaurant

Sa Canova

Ronda Estació, 18

CUINA TRADICIONAL

Especialitats:

- Sopes Mallorquines
- Cassola
- Cabrit Rostit
- Conill amb ceba
i caragols
- Etc.

Restaurant

Sa Canova

Nunyo Sans, 27

CUINA RÀPIDA

Especialitats:

- Pizzas, Hamburgueses
- Pinxos, Paelles
- Frit Mallorquí, i tot
tipus de plats
ràpids.

Sa Canova

SEMPRE QUALITAT

Tel. 65.02.10
CAMPOS

